

ISSN 1800-671-X

Лист ЈУ СМШ „ИВАН ГОРАН КОВАЧИЋ“

Искра 65

ХЕРЦЕГ НОВИ, 21.03.2024. ГОДИНЕ

SCAN ME!

„Колико се само љубави и умјетности слило у њега, толико је исто он љубави и љепоте даривао сваком“ – ово је само једна од порука новских средњошколаца коју су на свечаној, рођенданској академији даривали публици, граду, сваком сљедећем путнику и госту Херцег Новог. Дан школе обиљежен је у Дворани Парк, а наши ученици су послали снажну поруку о томе колико се воли свој град, онај у којем није све савршено, али у којем је „љепота на сваком кораку, а сваки корак је љепота“.

„Лице града“, како је био назив свечаног програма, донијели су на сцену млади глумци, полазници школске драмске секције Борис, Лана, Владана, Андреа, Андреј, Лара и Радован, праћени музиком својих другара и пјесмом хора, соло тачкама, али и плесом ученица, чланица КСЦ ДиАНО. Успјели су да испричају причу о Новом који воле, граду „који ће у њима остати за цијели живот, ма гдје пошли“, да скрену пажњу да није све савршено, али да је и у својој несавршености то посебно мјесто те да сви заједно можемо учинити да буде још љепше, боље мјесто за све њих, нас и оне који у њега долазе. Нашли су начин да прикажу по коју „ћакулу с пјаци“, подсјете на Нови некада, донесу мирис мора и југа кроз причу рибара, поздраве се са кенова и адио, изговоре стихове умјетника и књижевника. А онда су на сцену стигле слике које Нови чине препознатљивим – пар у бокешкој ношњи, мажоретка, машкаре, рибар, ХСФ ...

Ред по ред, настајао је сценарио за „Лице града“ – Херцег Новог, причао нам је матурант гимназије, Радован Миловић који је одлично владао сценом као Херцег.

– „Требало нам је мало времена да осмислимо и уђемо у улоге и карактере. Дио текста смо писали сами, дио нам је помогла професорица. Одавно смо знали тему, али требало је мало времена да конкретно смислимо. Тема нам је била блиска па смо хтјели да испадне како треба, да то прикажемо још боље. Град је лијеп, има те неке своје ствари које га чине можда мало мање лијепим него што би могао да буде, али ако се сви заједно потрудимо, може да засија“, казао је Радован.

Другу страну подсвијести, ону која воли да критикује и преиспитује, на сцену је одлично пренијела Лара Ковачевић, матуранткиња гимназије.

„Мислим да смо успјели, да смо добили оно што смо тражили и да су ученици, наставници и родитељи понијели добре утиске након академије, да им се свидјело ово што смо направили. Дивим се таленту и ентузијазму професорице Ане Мирјачић која све ово ради већ двадесет година. И никада не допушта да се ми осјећамо неукључено. Писала сам већину својих реплика, други глумци су утицали на свој текст... Она нама даје слободу изражавања и диван је цијели процес. То је та предност драмске секције што имамо више мјеста за импровизацију, сарадњу, смијех, анегдоте и слично... Аmaterски, али су нас хвалили као да смо професионалци. Волим глуму,

лако улазим у улогу и увијек се шалим са родитељима да ми је вјечита инспирација Жика Тодоровић за то како се лик креће, понаша... Волим овакве ствари и представљају одређени бијег од било чега од чега у том тренутку бјезим“, истакла је Лара.

Увијек степеницу или скалин више, подиже ниво академије, из године у годину, и тако већ двије деценије – професорица Ана Мирјачић која, заједно са ученицима, потписује сценарио. Тако је „Лице града“ дошло пред новску публику.

„Нисам Новљанка, али јако волим Нови. Ово је у ствари само још једна прича у којој наши ђаци показују своју посебност и креативност. Надам се да смо успјели у томе. Није било лако, имала сам помоћ Бокеља, ту су били бокешки изрази. А када говоримо о идеји за академију, већ смо говорили о томе да ништа није савршено, али је лијепо да гледамо оно што је лијепо, а оно што је ружно – немојмо затварати очи, него хајде да исправимо и све ће бити боље. То остаје на младим људима. Ово су све они показали, урадили, веома лијепо изнијели, а ја сам била само један мали вјетар у леђа“, казала је проф. Мирјачић.

Хорски репертоар је одушевио публику, донио још енергије и љубави кроз сваку ноту. До изласка на сцену марљиво су радили и имали пробе сваког дана, казала је диригент, професорица Јована Мустур Ражнатовић.

„Толико су емоција дјеца донијела на сцену. Претходних дана су се и трудили и радили. Драго ми је што су све усвојили што смо причали. Били су тако енергични и „живи“ на сцени, баш сам поносна. Били су прави мали професионалци. Убацили смо и кореографију на задњу нумеру Hit the Road Jack“, стари хит из 1961. године. Имали су много пјесама, разноврстан репертоар. Интензивно смо се спремали читав мјесец, сваког дана смо имали пробе. Дјеца су заиста вјежбала, потрудили су се да што боље и квалитетније изведу нумере“, казала је проф. Мустур Ражнатовић.

Заискрила је и 64. Искра, а међу корицама сабрала бројне приче из школског живота. Задовољство није крила проф. Дијана Рогановић која са проф. Љубом Љубисављевићем чини уредништво листа, док је за технички дио задужен актив професора информатике на челу са професором Мариом Шимићем.

„Овај број је повезан са темом Академије и на насловној страни су стихови који су речени и током представе „Хајдемо негдје“. Искра доноси разноврстан садржај: пријатељство између наше и школе из Сомбора, успјех спортиста, приче о ученичким успјесима... Имамо и интервју првог уредника „Искре“ Зорана Миловића. Захваљујући ученицима и фотографијама које су забиљежили, представили смо матурску екскурзију, квадрилу, матурско вече... Ту су и стрипови на страним језицима, успјех наших дебатера који ће

учествовати на конференцији у Бриселу. Радили смо са ученицима, то је изузетан рад, мислим да ћете уживати док читате Искру. Дугујем захвалност не само редакцији него и свим ученицима који су давали идеје, учествовали у настајању листа од 1. септембра па даље, а посебно у оном најактивнијем дијелу – јануару, фебруару, марту“, казала је проф. Рогановић.

Академија је била прилика и да сви упознају најбоље на државном такмичењу, али и оне који су школу и град представљали кроз различите програме. Директорица школе, Љиљана Карановић, уручила је поклоне:

- Матуранткињи туристичке школе, Валерији Бенуси која је свој град и школу достојно представљала на међународним размјенама у Европи;
- Матуранту гимназије, Радовану Миловићу за треће мјесто у бесједништву на државном такмичењу, али и за учешће у креирању све четири свечане академије Школе;

- Матуранткињи гимназије, Лари Ковачевић најбољој у држави у знању из енглеског језика, као и њеној менторки, професорици Аници Радан;

- Матуранткињи гимназије, Зорици Кнежевић за треће мјесто у знању из француског језика, а њена менторка је била проф. Споменка Мишељић.

У фоајеу Дворане „Парк“ публика је имала прилику да види изложбу радова „Најљепша лица мога града“ коју су припремили ученици грађевинске школе и гимназије под менторством проф. Ксандре Поповић. За коктел у фоајеу били су, по традицији, задужени ученици и наставници угоститељске школе.

Водитељ академије био је гимназијалац Павле Ђуровић.

Сви они показали су вечерас колико раскошног талента станује у њима док плешу, пјевају, глуме, уче, али и како се снагом младости, искреном љубављу воли свој завичај, град из којег ће сјутра кренути у свијет, исписати неке нове странице свјетских, а новских и једног дана му се врати.

Поштовани читаоци, поводом Дана школе, припремили смо 65. број школског листа „Искра“.

Професори Дијана Рогановић и Љубо Љубисављевић, заједно са креативним члановима редакције потрудили су се да на страницама овогодишњег броја „Искре“ прочитате о успјесима и активностима наших ученика: рубрика од рођендана до рођендана, путовања и награде, литерарни радови, годишњице, спортски резултати, Лингво страна, интервјуи са најуспјешнијим ученицима, излети, активности, хуманитарни базари, наука и млади, и незаборавни, а можда и најљепши, тренуци забиљежени на матурском плесу квадрил, екскурзији и свечаној матури...

Захваљујемо свим ученицима и професорима на сарадњи а посебно професору информатике Марију Шимићу који је технички допринио изради листа.

Уводна ријеч

УЧЕНИЦИМА, ПРОФЕСОРИМА И СВИМ
ЗАПОСЛЕНИМА ЧЕСТИТАМО ДАН ШКОЛЕ!

Редакција

- Главни уредник: Павле Ђуровић, IVв

Чланови редакције:

- Ана Ранђеловић, IVа
- Владана Илић, IIIа
- Софија Вујичић, IIIб
- Хана Куч, IVгр
- Андреа Пророчић, IIIб
- Марија Самарџић, IIIб
- Јована Јанчић, IVб
- Ивона Туфегџић, IVе

Насловна страна: Аника Стељић и Милана Рајић, IVгр

Рођенданска академија СМШ „Иван Горан Ковачић“ као најљепша ода Жерцег Новом, 21. МАРТ 2023. године

Добитници дипломе Луча за школску 2022/2023. годину

13. јуна, директорица школе Љиљана Карановић, у свечаној сали Школе, уручила је награде и дипломе Луча за школску 2022/2023. годину.

Пожељела је ђацима да и у будућности раде предано и континуирано како би били на нивоу својих очекивања.

Колектив школе честита награђеним ученицима и жели да у наредном школовању наставе са успјесима.

ЗА УЧЕНИКЕ ГЕНЕРАЦИЈЕ ПРОГЛАШЕНИ СУ:

- Зорица Кнежевић за Гимназију
- Бенуси Валерија за Стручне школе

ЛУЧА 2:

Гимназија:

- Аничкић Михаило
- Којчиновић Јована
- Влаовић Ана
- Попивода Наташа
- Злоковић Наталија
- Кустудић Тијана
- Вукасовић Ања
- Томашевић Ивана
- Ђуровић Анђела

Туристички техничар

- Попадић Марко
- Бенуси Валерија
- Вулићевић Кристина

Физиотерапевтски техничар

- Лукић Анита

Radovi učenika IVgr na temu Rock 'n' Roll na predmetu TEHNIKE FOTOGRAFISANJA I PREZENTOVANJA

Ana Suponenkova

Државно такмичење

25. фебруар 2024. године био је изазован, али и подстицајан за наше надарене ученике који су се опробали на Државном такмичењу у организацији Испитног центра Црне Горе из више предмета. Одјељење IVв дало је представнике за физику, Саву Хутера и италијански језик Павла Ђуровића. Са енглеским језиком су се у коштац ухватили Дуња Вучуровић, Па, Василија Бера Шту, Страхиња Павловић и Марк Иванов, IVа и Андреј Воучко, IVб. Хемијске једначине рјешавала је Инес Песторић, IIб, а Поликуткина Ева, Ia, исказала је знање из француског језика. Запажене резултате остварили су:

- Сава Хутер – 3. мјесто из физике
- Андреј Воучко – 3. мјесто из енглеског језика
- Павле Ђуровић – 5. мјесто из италијанског језика

Колектив Школе честита свим учесницима и награђенима!

Vladana Špirto

Valentina Drašković - 3. mjesto

Sofija Radulović

Nastasija Stajić

Школске 2023/2024. године наше колеге и професори: Споменка Мишељић, Мишо Кисјелица и Љубица Поповић отишли су у заслужену пензију па им Колектив школе и ђаци честитају!

Anika Steljić

Војана Crnković

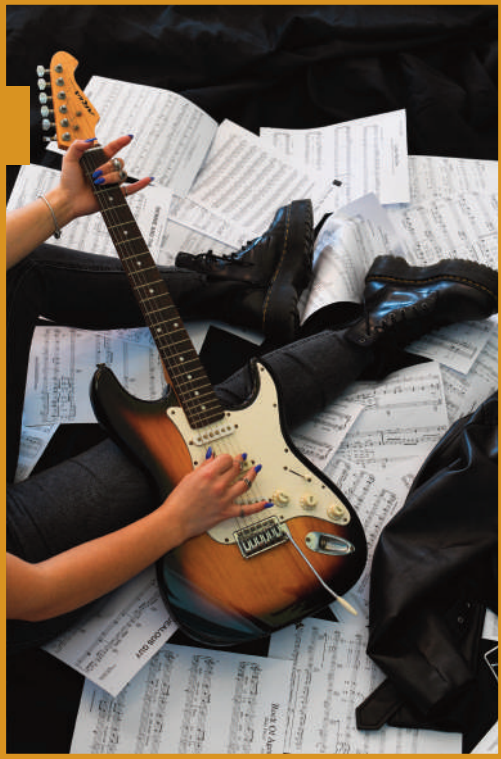
Filip Radojičić

Нана Кућ 2. мјесто

Такмичење из филозофије

Ученици наше Школе показали су своје вјештине у писању филозофског есеја на Државним квалификацијама за Интернационалну филозофску олимпијаду (ИПО). Своје слободне и критичке мисли изразили су Марк Иванов и Јакша Рогановић из IVа те Андреј Воучко из IVб. За писање рада на енглеском језику имали су 2 сата, а квалификације су одржане у Подгорици 2. марта 2024. године. Након усменог дијела за ужи круг такмичара, 3. мјесто освојио је Андреј Воучко, IVб.

Lazar Radanović

Jana Pantić

Књижевне награде за 2024. годину

Нобелова награда за књижевност за 2023. годину додијељена је Норвежанину Јуну Фосеу, једном од најпознатијих и најпризнатијих свјетских драматурга, чије се драме изводе на многим сценама у позориштима Европе и свијета.

Занимљивост вриједна пажње у Црној Гори је, прије неколико година, изведена представа „Мајка и дијете”, по Фосеовој драми, коју је режирао Дино Мустафић за ФИАТ (Фестивал интернационалног алтернативног театра) Подгорица.

Шведска академија у Стокхолму похвалила је његове иновативне драме и прозу и што је у дјелима „изложио људску анксиозност и амбивалентност у сржи”.

Према образложењу „Фосеова дјела дају глас онима којима је обично ускраћено право да говоре.”

Букерова награда за 2023. годину

Роман „Временско склониште” (Time Shelter) Георгија Господинова, који је Енцела Роден превела на енглески, постао је прва књига написана на бугарском језику која је добила Међународну Букерову награду.

Предсједница жирија Леила Слимани описала је „Временско склониште” као „бриљантан роман пун ироније и меланхолије” и додала: „То је веома дубоко дјело које се бави релевантним питањем, али и филозофским питањем: шта се дешава са нама кад наша сјећања нестану?”.

Нинова награда за роман објављен у 2023. години

Овогодишњи добитник НИН-ове награде, 70. јубиларне, је Стево Грабовац за роман „Послије забаве”. О овом престижном признању у области књижевности одлучивао је жири у саставу: Милена Ђорђевић, Жарка Свирчев, Виолета Стоименовић, Тамара Митровић и Горан Коруновић. Жири је донио одлуку бирајући између 188 романа, колико је стигло на конкурс. Стево Грабовац је још једном успио изговорити све наше туге, мисаоне ћорсокаке, љубави и усамљености, са онаквом искреношћу и непретенциозношћу, с онаквом лакоћом израза коју је лакше осјетити него објаснити, наводи се на сајту издавачке куће „Имприматур”, која је објавила награђени роман.

Библиотекарка, Весна Драгићевић

Међународни дан књиге и ауторских права

Поводом Свјетског дана књиге, 23. априла, подсјетили смо се значаја писане ријечи, љепоте језичке умјетности и драгоцјености читања и писања. Истовремено, овај дан је повод да се присјетимо не само великана Шекспира и Сервантеса, за чија имена везујемо овај важан датум, већ и других вриједних стваралаца свјетске литературе чија су дјела постала темељ цјелокупне цивилизације и поуздан оријентир човјечанства.

Жири у саставу проф. Биљана Баћовић, проф. Љубомир Љубисављевић и библиотекарка Весна Драгићевић су донијели једногласну одлуку коју је образложио проф. Љубисављевић.

9. маја у Градској библиотеци и читаоници су, на свечан начин, додијељене награде и плакете најбољима на традиционалном литерарном конкурс „Отвори књигу, отвори свијет”. Награде је уручила директорица библиотеке, Јасна Маслан, која је том приликом поздравила све учеснике, њихове менторе, жири и пожељела да и у будућности наставимо нашу плодну сарадњу. Средњошколци су писали на двије теме, поводом јубилеја 120 година од рођења Десанке Максимовић и 70 година од смрти Риста Ратковића.

- Трећа награда, Ања Гушић, IIIБ - ментор проф.

Данијела Гудељевић

- Друга награда, Владана Илић, IIа - ментор проф. Љубомир Љубисављевић
- Прва награда, Софија Вујичић, IIб - ментор проф. Љубомир Љубисављевић

Похвале:

- Зорица Кнежевић, IVб - ментор проф. Ана Мирјачић
- Ђорђе Павловић, Iб - ментор проф. Данијела Гудељевић
- Ратко Скочо, IVб - ментор проф. Ана Мирјачић

Захваљујемо свим учесницима ове четрнаестогишње манифестације и сарадње наше Школе и Градске библиотеке.

Библиотекарка, Весна Драгићевић

Свјетски дан књиге и ауторских права, 23. април

Литерарни конкурс „Отвори књигу, отвори свијет“
ЈУ СМШ „Иван Горан Ковачић“, Херцег Нови

Искра у камену

Поводом обиљежавања Његошевог дана, црногорског празника културе, 13. новембра, и 210 година од рођења нашег великана, ученици су дали свој допринос овом великом државном празнику.

На радост и задовољство својих професора: Ане Мирјачић, Данијеле Гудељевић и Дијане Рогановић, ученици четвртог разреда гимназије су рецитовали Његошеве стихове и читали своје радове о Његошу у склопу програма под називом „Искра у камену“.

Програм је уприличен у Његошевој школи на Топлој, уз подсећање на дане када је мали Раде Томов боравио и учио у Херцег Новом. Говорити о генију који је овај наш град уздигао до вјечности, кроз стихове петог кола Горског вијенца, чини нам посебну част и подсећа нас да је мисао о Његошу, сама по себи јака, и мисао о једном малом народу, мале државе коју је он ставио на листу славних својим постојањем и вјечним трајањем.

Његош је заискрио у камену, прије више од два вијека, и искриће док је свијета.

„Нови Граде, сједиш на крају мора
И валове бројиш низ пучину..“

„Иза туче ведрије је небо,
Иза туге бистрија је душа,
Иза плача веселије појеш.“

„Наше жизни прољеће је кратко,
Знојно лјето за њиме сљедује,
Смутна јесен и ледена зима.“

Dan dodjele Nobelove nagrade

Učenici naše Škole obilježili su, 8. 12. 2023. godine, Dan dodjele Nobelove nagrade prezentacijama i ogledima u holu škole pod mentorstvom profesora: biologije Slavice Žorić, hemije Saše Vuletić i Jelene Popović, kao i fizike Ljubomira Đurišića. Važni ciljevi ovog događaja jesu podizanje svijesti o važnosti prirodnih nauka, o samom Nobelu kao istaknutom naučniku, kao i prenošenje praktičnih znanja iz oblasti ovih nauka.

Saznanja iz biologije predstavljena su kroz mikroskopiranje nekih od parazita ljudskog tijela: trihinele, pantljičare, plazmodijuma... Sa virusima, kao obligatnim parazitima i njihovim nasljednim materijalom, prisutni su imali priliku da se upoznaju sklapanjem DNK i RNK „slagalice“. Gledanjem filma o HIV-u, podsjetili smo na puteve prenošenja i načine zaštite od AIDS-a, a informacijom o mRNA vakcinama protiv Covida 19, predstavili smo ovogodišnje dobitnike Nobelove nagrade za fiziologiju i medicinu, Katalin Kariko i Dru Vajsmann.

Prezentacija iz hemije ogledala se u izvođenju eksperimenata uživo kao i posmatranju materijala na video-prezentacijama. Učenici su predstavili zanimljive i uočljive reakcije kao što su dokazivanje prisustva proteina, stvaranje voćnog mirisa pomoću esterifikacije, korišćenje pH indikatora, a za posmatranje je najzanimljivija bila silikatna bašta!

Posmatranje pjega na Suncu pomoću specijalnog teleskopa i učenički projekti-modeli obilježili su predstavljanje fizike kao nauke. Akcenat je stavljen na obnovljive izvore energije, a brojnim profesorima i učenicima koji su posjetili postavu predložen je princip rada strujnog kola i pretvaranje mehaničke i svjetlosne energije u električnu na primjerima ventilatora i fotoćelija.

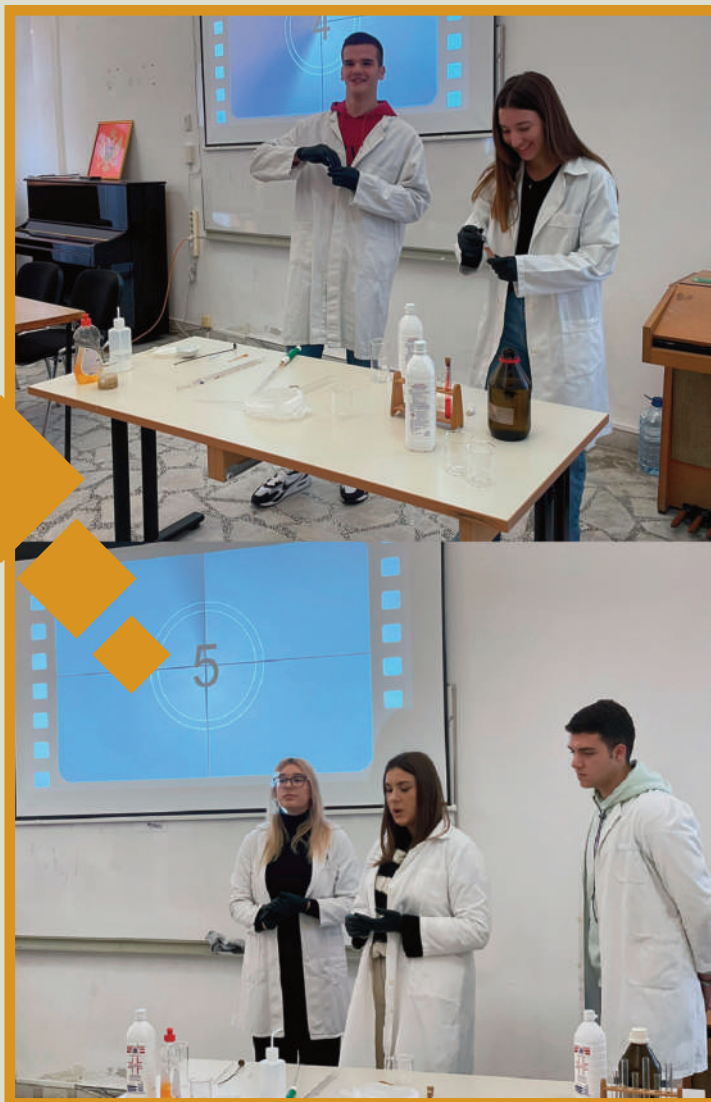
Javni čas Hemija

Dana 8. 12. 2023. godine, maturanti gimnazije su pod mentorstvom profesorice Saše Vuletić organizovali javni čas iz hemije u svečanoj sali Škole. Povod za organizovanje bio je Dan dodjele Nobelove nagrade kao i želja učenika da svojim vršnjacima pokažu praktična znanja stečena na časovima hemije. Renoviranjem i opremanjem učionice stekli su se uslovi za produktivan praktični rad među učenicima.

Javni čas započeo je povratkom u prošlost. Nađa Gudeljević, IVv i Andrej Voučko, IVb, svojom glumom su nam približili velike ličnosti naučne istorije, Mariju Kiri i Alfreda Nobela. Prikazan je i učenički film u kojem su prikazani zanimljivi hemijski procesi poput principa rada alkotesta. Učenici IVa, Nađa Petrović i Luka Glušac prikazali su princip rada pH indikatora kao i reakciju esterifikacije koja je za rezultat dala ispuštanje prijatnih voćnih mirisa. Izdvajanje niti DNK iz banane su predstavili učenici IVb, Jovana Jančić, Jelena Baković i Nikola Ivanović. Dokazivanje prisustva proteina putem ksantoproteinske i biuretske reakcije prikazali su učenici IVv, Pavle Đurović, Andrej Janković i Aleksa Matoš.

Prisutni profesori i učenici pokazali su veliko interesovanje i istakli kako je ovakav, praktičan način rada putem eksperimenata produktivan i zanimljiv učenicima.

Voditeljka programa časa bila je Milica Bovan, IVb.

Dani nauke i inovacija

U sklopu obilježavanja Dana nauke i inovacija od 27. 9. do 30. 9. 2023. godine, Ministarstvo nauke i tehnološkog razvoja Crne Gore organizovalo je veliki broj naučnih i inovativnih sadržaja na više lokacija u Podgorici.

Učenici naše škole: 14 učenika III razreda

gimnazije, talentovanih za prirodne nauke i 13 učenika koji pohađaju srednju stručnu školu, smjer zdravstveni tehničar su sa profesorima: Slavicom Žorić, Alenom Lalovcem i Jelenom Popović posjetili nekoliko sadržaja.

Na Metalurško – tehnološkom fakultetu, učenici su upoznali svijet zrna metalnih materija, šta sve može elektronska ćelija, kako se izoluju i koja je primjena mirisa. „Naučna zabava“ Muzeja iluzija iz Beograda je svojim eksponatima na praktičan i jednostavan način kroz optičke iluzije, holograme, slaganja drvenih mozgalica dokazala da je nauka zabavna za sve! Mensa Montenegro je, nakon što su učenici riješili nekoliko izazovnih mozgalica, dodijelila vaučere za besplatno testiranje i eventualno pridruživanje ovoj globalnoj organizaciji za visoko ineligentne pojedince.

Mnogi zanimljivi sadržaji u kojima su i sami učenici učestvovali izazvali su najveće interesovanje i omogućili da **28.9. 2023. godine PUTUJEMO KROZ ZNANJE!**

Dekorateri na djelu

18. novembra 2023. godine, učenici IV gr – tehničar za dekorisanje i aranžiranje prostora, sudjelovali su u projektu „Jesenja fešta“ i kroz saradnju sa lokalnom zajednicom i NVO „Ruke“ afirmisali su svoje buduće zanimanje. Korelacijom tri predmeta upotpunili su i uljepšali ovaj događaj. Kroz predmet dekorisanje prostora za događaje, učenici su osmislili i dizajnirali oznake za štandove, dekorisali su prostor za dječiju radionicu, ukrašivši ulaz primorskim zelenilom i voćem karakterističnim za ovo podneblje, prigodnim plakatom i dizajniranim stolnjacima. U tome im je nesebično pomagala cvječarka Branka Vujanović „Mirta“.

Izlozi butika ukrašeni su likovnim radovima i fotografijama sa likovne radionice IV gr i umjetnosti i vizuelne komunikacije, na temu „šipak“, što je realizovano kroz predmet dekorisanje i aranžiranje izloga i postavki.

Sav rad i realizacija projekta, kao i sam događaj, praćen je fotografisanjem kroz predmet tehnike fotografisanja i prezentovanja.

Humanost i plemenitost

U maju 2023. godine, u prostorijama Škole je naš Volonterski klub „Tačka oslonca“ organizovao humanitarnu akciju. Cilj je bio prikupljanje novčanih sredstava za liječenje oca dva naša učenika.

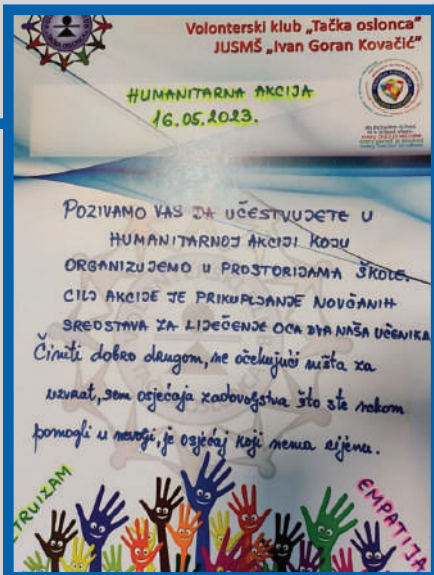
Zajedničkim aktivnostima nastavnika i učenika prikupljena su novčana sredstva u iznosu od 2148 €.

Humanost i plemenitost su najljepše i najvrednije osobine čovjeka a pomažući drugima postajemo sami ispunjeni, srećni i zadovoljni.

Šireći dobrotu oko sebe istovremeno je učvršćujemo i u sebi samima.

**NE ZABORAVIMO
DA NAŠE MALO NEKOM ZNAČI
MNOGO**

Jesenja fešta

Festival boja i ukusa – jesenja fešta, održana je u novembru prošle godine u našem gradu. U sklopu organizacije NVO „Ruke” ova fešta je bila obogaćena raznoraznim štandovima koji su bili pravo ogledalo hercegnovske trpeze. Građani Herceg Novog, kao i turisti, imali su priliku da učestvuju u donacijama. Upravo na takvom štandu učestvovali su i đaci naše Škole. Poznat razlog, human čin, i veliko srce našeg grada, okupilo je učenike IIIe i IVe na ovoj fešti. Svojim zajedničkim radom i međusobnom slogom pokazali su se učenici IVe: Marić Marija, Vidaković Marija, Zloković Ivana, Manojlović Kristina, Manojlović Katarina, Đuratović Simona, Vujičić Jelena, Ognjenović Nikola, Papić Luka, Terzić Miloš i učenica Helena Kulinović iz IIIe.

Praznični humanitarni bazar

Novogodišnji i Božićni bazar je još jedan primjer savršene organizacije, humanosti, timskog rada i ono najvažnije, veliko srce učenika naše Škole. Posljednje decembarske dane, naš hol je krasilo 10 perfektno osmišljenih i ukrašenih štandova zanimljivim rukotvorinama đaka. Učenici IVgr su svojim umjetničkim radovima velikim dijelom doprinijeli ovome bazaru prikazavši fantastične rezultate svog rada. IVu je sigurno svakoga privuklo do svoga štanda, mirisom neodoljivih poslastica. IIIf je oduševilo svojim frizerskim vještinama, pobrinuvši se da imamo i lijepe frizure. IIa, IIb, IItu su takođe svojim idejama krasili ovaj humani bazar. Ovaj školski dan krasila je muzika i pjevanje hora u sastavu Ie koji su bili presimpatični u izvođenju novogodišnjih numera. Naravno bilo je i plesa, ali ništa ne bi bilo posebno bez plesnog kluba „Salsa” koji su uz dvije plesne koreografije svakako stekli i nove članove. IVe kao organizatori ovog humanitarnog bazara, zajedno sa profesoricom Milenom Ivanović, su svojim timskim radom i velikim trudom, uspješno završili i ovaj dan. Jedna škola – jedan tim, prikupljeno je velikih 668€!

Fešta od mimoze (izložba cvijeća)

Tradicionalna Izložba cvijeća, koja se u Herceg Novom u sklopu Praznika mimoze održava se od 1975. godine, otvorena je u Prvoj fazi Instituta „Dr Simo Milošević”. Ove godine smo ponovo učestvovali u još jednom bazaru humanog karaktera. Iznijeli smo naše rukotvorine koje su posebnu pažnju privukle turistima. Mimoza je bila glavna atrakcija za sve posjetioce, a tu je takođe bilo poslastica, pića i dobre muzike koje su upotpunile atmosferu. Učenici koji su bili na ovoj izložbi su: Miajlović Anđela, Šekularac Andrija, Vlaović Milinko i Tufegdžić Ivona (IVe); Jevtović Jana, Bulajić Vjera, Lalić Jovan, Petrović Nataša, Valentić Gala (IIu); Marković Andrijana, Kartalović Emilija, Tušup Lana, Vučković Aleksandra (Ie). Ovo ništa ne bi bilo moguće bez odličnog timskog rada i kreativnosti učenika IVe, IVgr, Ie, IItu, IIIe koji su upotpunili naš štand.

Poruka dana: Čini dobro da ti se dobro vrati! 😊

Tufegdžić Ivona, IVe

Реновиран кабинет Хемије

Адаптација и уређење кабинета хемије покренута је на иницијативу ученика.

Схватили су да је теорија узалудна ако нема праксе, поготово у захтјевним предметима, као што су хемија, физика, математика, биологија, информатика.

У оквиру Парка мимозе, Херцег фест нам је обезбиједио простор за штанд, који је био постављен 28. фебруара 2023. године од 18 сати, као и у петак, 3. и суботу, 4. марта у Парку мимозе.

Дјеца су прикупила дио новца за кабинет. Агенција нам је помогла да уз донатора замијенимо прозоре. Дио нашег колектива се одазвао да кречи кабинет, од прикупљеног новца платили смо паркетара и још неке радове.

Санација кабинета је трајала за вријеме љетњег распуста, тако да је настава из хемије ове школске године почела у реновираном кабинету.

Проф. хемије, Саша Вулетих

Облици социјалног понашања

На часовима изборног предмета „Појединац у групи”, заједно са професорицом Милицом Тушуп, смо правили истраживање о облицима социјалног понашања. Понашање може бити просоцијално, проиндивидуално и антисоцијално, а у наставку ћемо сазнати нешто више о њима.

Према дефиницији, просоцијално понашање је било које дјело почињено с циљем остваривања добробити за другу особу, док је алтруизам жеља за помагањем другој особи, чак иако то помагање подразумијева губитак за особу која помаже. Такав чин у себи укључује емпатију – способност поистовјеђивања са стањем друге особе и доживљавања догађаја и осјећања на начин на који их та особа доживљава.

Један од примјера за просоцијално понашање је наша суграђанка Зорица Дракулић, хуманитарка која је недавно донирала бубрег суграђанину који је 15 година био на дијализи.

Антисоцијални поремећај личности спада у групу поремећаја за који су карактеристични дубоки и трајни обрасци понашања супротни од онога што се сматра друштвено прихватљивим. Особа са овим поремећајем личности не води се правилима шта је исправно, а шта не. Самим тим не уважава права, жеље и осјећања других људи, често угрожавајући њихову безбједност. Осим недостатка емпатије присутно је и манипулативно понашање, али и импулсивност, агресивност, па и насилност. Примјер за ову врсту понашања је превелика тежња за моћи, када једна особа покушава да потисне остале да би постигла доминацију.

Проиндивидуално понашање представља сваки вид понашања усмјерен првенствено на добробит јединке, упркос или у складу са друштвеним нормама. Може бити негативно, као што су такмичарски односи или егоистичко понашање, али и позитивно, асертивно понашање.

Владана Илић, IIIа и Софија Вујичић, IIIб

GATUS - Ohrid

Međunarodno takmičenje učenika ugostiteljskih i turističkih škola „GATUS 2023“ održano je od 29. septembra do 1. oktobra 2023. u Ohridu. Domaćin je bila Srednja ugostiteljsko-turistička škola „Vančo Pitošeski“ koja je ugostila oko 200 učenika i mentora. Na takmičenju, u kojem je učestvovalo 14 škola iz Slovenije, Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Srbije, Crne Gore i Sjeverne Makedonije, naši učenici su osvojili zlatno priznanje (turistički aranžman) i bronzano priznanje (Priprema jela i deserta na zadatu temu).

U disciplini Priprema pastrmke i restoranskog deserta od „pastery“ kreme, takmičili su se učenici ugostiteljske škole, smjer gastronom Lana Vučinić, Nikolina Špirto i Luka Lalovac, mentor – Ivana Bigovic .

U disciplini Turistički aranžman, takmičili su se učenici turističke škole: Mirjana Stokanović, Emiliya Zlokovic i Dušan Vujičić. Njihov zadatak bio je osmisliti trodnevni aranžman na temu „idemo u

planine“, izraditi suvenir, prezentaciju i brošuru na engleskom i našem jeziku, predstaviti destinaciju i aranžman potencijalnim turistima. A da sve ide po planu, pobrinula se mentor, Ksenija Odalović.

Zahvaljujemo se na podršci Turističkoj organizaciji Herceg Novi i gospodinu Nikoli Miliću, direktoru HG Casa del Mare.

Frizerska maštovitost

Učenici trećeg razreda frizerske škole su se takmičili u Svečanoj sali Škole u kategoriji „školska punđa“.

Za maštovitost i kreativnost, nagrađeni su:

- I mjesto – Beriša Avrodita
- II mjesto – Balabušić Olivera
- III mjesto – Mulić Ajla

Pohvaljen je i rad Rogač Vlatke.

20. aprila 2023. godine je održano školsko takmičenje u pružanju prve pomoći. Na takmičenju je učestvovalo 13 ekipa iz 7 različitih odjeljenja. Najbolji na školskom takmičenju su bili članovi ekipe trećeg razreda turističke škole sa 680 bodova. Drugo mjesto su zauzeli učenici trećeg razreda fizioterapeutske škole sa 646 bodova, dok su treće mjesto zauzeli učenici prvog razreda zdravstvenog tehničara.

Školsko takmičenje u pružanju prve pomoći

Заспати, сањати и пробудити се као сунцокрет

Тама. Склапам очи, гасим мисли, затварам душу. Постало је хладно и превише тијесно у овој, мојој, кожи. Вртим се око сопствене осе, сопствене празнине од које никако не успијевам побјећи. Тражим слободу, желим топлину и љубав, осјећам да морам помоћи и вратити свијету доброту, али нико не долази да помогне мени.

Мој сан је почео оног дана кад сам рођена. Предуго ми је требало да се пробудим, да осјетим, схватим и прихватим све оно што данас јесам ја. Заспала сам једном, не сјећам се ни је ли сунце још сасвим зашло, онда кад је животни терет постао претежак. Утопила сам се у том мору туге, разочарења, безосјећајности и лажи, јер су таласи који су све то носили постали превелики, а ја никако нисам била добар пливач. Колико год покушавала, нисам могла схватити да се морам опустити и плутати како бих остала на површини. Упорно сам се одупирала злонамјерним таласима, пробијала их и прскала на све стране. Нисам хтјела допустити да ми морска со уђе у очи, нити да се нагутам тешких морских капи, од којих ми се грло суши, али, како то увијек бива – природа побјеђује. Нисам била припремљена на талас који ме је тек чекао. Сасвим ме је прогутао и одвукао на дно. Док сам била на дну мора, видјела сам бића од којих ми се ледило цијело тијело. Плашила сам се. Први пут у животу нисам могла доћи до даха. Била сам тако сама. Тако усамљена. Море за мене више није било плаво. Постало је црно и тешко, као терет који сам носила, као терет који ме је приковао за дно, као терет којег се никако нисам могла ослободити...

Мој сан се претворио у кошмар. Нисам се никако могла пробудити, испливати на површину. „Пробудите ме!“, викала сам, „Не желим више да сањам!“ Нико ме није будио. Никога нисам видјела. Још једно разочарење, још један талас. „Како сте ме могли оставити овдје? Пробудите ме!“, понављала сам. Нервирала сам се. Чупала. Ломила све око себе. Вриштала. Давила се. „Избавите ме одавде“, преклињала сам, „пробудите ме већ једном!“ Ширила сам очи што сам више могла, али море је било превише дубоко, а ја сам се налазила на дну. Мисли су ми се разбуктале. Смишљала сам план за бјекство. Душа ми се отворила и у своје тужне собе пустила сва морска чудовишта, њихове боли и емоције. Све што је бољело њих, бољело је и мене. Нешто ми се догодило и нисам их се више плашила. Жељела сам им помоћи. Први пут нисам мислила на себе. Морала сам их некако спасити. Окретала сам се. Борила сам се с таласима, морским струјама и сама са собом. Угледала сам зрак сунца, свјетлосну честицу, негдје на површини. Схватила сам да сам јој све вријеме била окренута леђима. Борила сам се за себе. За све нас. Мој терет се тад учинио лаким. Пустила сам га и испливала на површину. Сан престаје. Будим се.

Свјетло. То сам угледала на површини. Море се смирило. Ја сам осјетила мир. Осјетила сам и слободу, топлину и љубав. Добила сам снагу да помогнем и себи и другима. Морска чудовишта, бића која су ме остављала без даха, нису била зла. Била су тужна, разочарана и усамљена. Несхваћена. Нашли су се на мрачном дну. Изгубили су се. Нису викали, оговарали и лагали. Позивали су помоћ. Свјетло нас је спасило, јер смо му се окренули и пустили га да нам освијетли пут. Окренула сам се себи. Постала сам свјетло.

Сунце, ако је уопште и зашло, опет је изашло, а ја сам заспала, сањала и пробудила се као сунцокрет, у пољу младих биљака којима ћу показивати пут ка свјетлу, како би могле раширити своје латице. Море је опет постало плаво и нешто ми говори да ћемо ускоро сви, опет, научити да пливамо.

Софија Вујичић, IIБ
(прво мјесто на литерарном конкурс
„Отвори књигу, отвори свијет“)

Похвала Боки - бесједа

Питома љепотице Боко, скривена међу врлетима и стрмим литицама! У твојој малој шкољци развио се најљепши јадрански бисер. Сваки поглед на твоје сунцем обасјано сиње море са валовима као растопљеним сребром, зауставља дах. Ту, подно светог ловћенског олтара, шум слободног бокешког мора нас све учи, тјеши и храни, а гледање у модре пејзаже нас лијечи. Сваки камен у твом заливу има своју причу и држећи га у руци можемо да осјетимо тебе, Боко, онаквом каква јеси. Дубоко вјерујем да посједујеш онај златни пресјек древног и савременог за виталан и смислен живот у хармонији са исконском природом и њеним законима.

Све благодети и врлине Црне Горе и Херцеговине слиле су се у твој топли залив. За твоје су се чврсте обале бориле свјетске силе од памтивијека, од старих Римљана, Грка, преко Илира и Келта, Млетака, Француза, Шпанаца, Турака, али си увијек остала стуб истине и слободе у тешким временима.

О твојим градовима, људима и љубавима постоје многобројне легенде, али не свједоче само оне о теби, већ су ту и бројне чињенице које би многи да потру и сакрију. Бока има своју културну јединственост и независност. Знате ли да је први јужни Словен који је опловио свијет био Бокелъ Иво Визин из Прчања?

Ни највећим пјесницима попут Шантића, ниси дала да остану ниједи на љепоте које имаш. Вриједи ли нам те љепоте ако их не видимо, не цијенимо и не чувамо? Којим су покољењима умјетници остављали своје неизбрисиве трагове, ако их не видимо? Од које будућности они стрепе? Да ли наша стварност понижава све што се богатства свило и остало нам за науку?

А ти Боко, кад си тако чиста и богата, ко је достојан да те доживи и да пјева о теби?

Ти својом љепотом призиваш људе да ти се поклоне, да их обасјаш својом свјетлошћу, нудиш им своје раскошне боје, своје укусе и мирисе, заласке сунца и свјетлост мјесечине која се огледа у мору. Твој спас су твоји гостопримљиви, топли и мирни људи, који одражавају све твоје особине. Љубоморно чувају твоју јединственост и своју разноликост, а широкогрудо прихватају сваког ко жели да се твојим љепотама диви. Тебе су оплемењивали, богатали и унапређивали многи твоји житељи. Од храбрих помораца, капетана, преко трговаца и путописаца, књижевника, музичара, градитеља и чувара твоје специфичне традиције. У твојој су колијевци изникли и храбри хероји и ратници који су смјело бранили твоју слободу.

Била си дом највећима нашег народа. Свој мир у твојим рајским љепотама нашао је нобеловац Иво Андрић, а вјечни спокој, гледајући на те с врха Ловћена, за служио је Његош.

А има ли спокоја данас?

Данас, када се, понекад, не говори гласно његово име, када се његови стихови другачије читају, кад заборављамо да је његов идеал била борба за све врсте слобода, данас, кад из његових ријечи не учимо, а имали бисмо шта да научимо. Чује се Његошев вапај и данас с Језерскога врха, а он је све јачи и све га више народа чује и разумије. Бура је кренула и све је ближе, и све је јача, распирује зубљу на врху Ловћена, да се види од Боке до Проклетија и да пркосно пара облаке својом љепотом и светошћу!

Павле Ђуровић, IVв

Прича старе фотографије

Хладни јесењи вјетар најежио је моје већ блиједе, промрзле руке. Прошло је већ два мјесеца од када је бака преминула, а тек сада чистимо њену собу. Моја мајка и ја нијесмо могле да се поздравимо са њеним топлим, аутентичним мирисом. Али, она је своју собу вољела и одржавала је чистом – ово радимо за њу. Поздравила сам дједа, ког је опколила незаобилазна меланхолија, и затим кренула да чистим. Њени парфеми, хаљине, шминка, све то смо морали да спремимо. Али, једна ствар ми је запала за око.

У прашњавој фиоци пуној накита, нашла сам свешчицу, кожных корица. Благим потезом обрисала сам прашину и угледала бакино име и годину, 1965. Вјеровала сам да можда и није најпаветнија идеја читати бакин дневник, али она је тада била мојих година, млада, слободна. Радозналост је побиједила и отворила сам свеску која је годинама била бакин сеф тајни. На првој страници била је слика моје баке са високим, лијепо грађеним, свјетлооким момком. Носила је огрлицу са привјеском у облику срца и мајицу тамних нијанси упареном са старинском карираном сукњом. Испод слике писало је „Раде и ја“. Ко је сад Раде?

Неуморно сам читала старе, пенкалом исписане странице, једва трепћући. Раде је био бакина прва љубав. Упознала га је на скривеној плажи крај Мориња. Раде је био годину старији од баке и играо је фудбал. Фасцинирао ме бакин опис високог младића. Његове зелене очи њој су биле синоним за љепоту, а његове снажне, али према њој увијек њежне руке, украде су њено срце од првог погледа. Раде и бака провели су љето 1965. заједно на плажама, на ливадама, у шумама. Али, у новембру исте године, бака престаје да пише. Знајући да на крају приче бака ипак заврши с мојим ђедом, забринула сам се за Рада. Како је једна мала, али ипак невјероватно испуњена емоцијама, суза полако клизила низ мој образ, нечије топле руке смјелим потезом уклониле су сву тугу.

„Пронашла си га“, рече ми дјед. Радознала сам га питала о љету 1965. и Раду. Испоставило се да је Раде преминуо од вируса који је тада харао градом, јер његова самохрана мајка није имала новца за лијек. Мој дјед био је Радов најбољи друг. Он и бака упознали су се баш у новембру – када је бака престала да пише. Иако, свјестан да га је бака вољела до свог посљедњег даха, суптилан осјећај љубоморе ударио је мог дједа. Након тога нијесмо причали, већ смо једно другом само упућивали погледе који вриједје више од ријечи.

Када сам најзад легла у свој топли кревет, неко је покуцао на већ полуотворена врата. Дјед је узео моје хладне дланове и у њих ставио златни ланчић. То је био бакин ланчић са Радовом сликом. Дјед и ја поново нијесмо причали, већ смо само посматрали ланчић, знајући да дио баке живи и увијек ће живјети уз нас. А ето, можда ћу и ја наћи свог Рада, а надам се, и дједу.

Милица Виторовић, IV

Промашени животи Чеховљевих јунака у драми „Ујка Вања“

Љубав у доба материјализма

Љубав. Осећање за које су нас одмалена учили да је извор среће, мотивације, успеха, инспирације... Остаје нејасно зашто се због те исте љубави воде ратови, убиства, крађе...

Ову, не тако наивну, хемијску реакцију су вековима истраживали. Прва позната теорија била је Платонова лествица љубави, где је Платон саградио спратове на основу чулног доживљаја или шта се воли. Тело, очи или душа. Упркос еволуцији човека, сама лествица није узнатрковала. Напротив, та љубав према души постала је некако ендемична, латентна, готово срамотна за показати. Данас како видим љубав, на најкултурнији начин бих је описала под фразом „за понети“. У вечитој вреви прилика и шанси проузрокованих напретком нове технологије, у људској свести је да граби у свим аспектима живота: послу, заради, па тако и у љубави. У тој журби се не задире дубоко у санту вредности. Уместо тога људи троше себе и своју енергију зарад празног додира који несвесно нарушава душевно здравље. Ово сазнање се крије иза кулиса холивудских филмова који глорификују љубав опкољену у цедуљици са натписом: „и живели су срећно до краја живота“. Тако отужни сами се повлачимо у себе, тихо говорећи да нешто не ваља са нама.

А у реалности, тај њихов срећни крај саткан је од жртвовања, бола, стрпљења, дељења, подршке, али највише поштовања. Када се угаси тело, склопе очи, остане она рањива душа. Тада почиње 24-часовни посао где обе стране треба да заливају, хране и чувају свој мали свет. Јер по речима Орсона Велса: „Људи се рађају и умиру сами, једино је љубав та која ствара илузију, да бар на трен, лакше идемо кроз живот, чинивши нас мање саме“.

Ана Ранђеловић, IVa

Сви у животу имају нешто што их мотивише, гура напријед, нешто што њиховим животима даје сврху и смисао. Или не баш сви?

Приказ и опис оних који немају циљеве, оних који живот не живе, већ само једва постоје и бивају, није боље могао написати нико него Чехов, који је током свог живота срео много сличних примјера. Јунаци његове драме „Ујка Вања“ представљају чврст доказ о његовом познавању људи који су живјели, а никад заправо осјетили да живе. Њихови животи нису ништа више од умора, празнине, чисте неиспуњености. Они не знају за шта су „живјели“, ако се то смије тако назвати. Професор, који цијели живот прича о умјетности, а никад је није разумио. Јелена, која је могла бити музичарка, није музику, ту дивну умјетност разумјела, нити је имала талента за њу. Соња, предивног карактера, марљива, брижна и пуна љубави и наде, која због самог физичког изгледа није добила шансу за љубав. Војницки, интелектуалац који је цијели живот посветио раду, који ни једне секунде није уживао, већ се патио у нади да ће се сав тај умор једног дана исплатити. Љекар, паметан човјек и велики љубитељ љепоте који ипак не препознаје унутрашњу љепоту. Сви они, тако неиспуњени, представљају тек изговоре за људе, јер они нису људи – већ сјенке, рупе, тужне тачке човјечанства. Ипак, они су огледало многих. Многи се могу пронаћи, ако не у цјелокупним ликовима, онда у појединим моментима. Њихова празнина није јединствено њихова.

Тако да – не. Немају сви циљ. Не придодују сви својим животима сврху. Не живе сви да би живјели, већ да би само пуко и празно постојали. Јер неким живот није радост. Неким је живот обавеза.

Јелена Радоњић, IIIту

Ana Randelović

Godinama debatni klub naše škole ostvaruje zapažene rezultate na različitim takmičenjima, radionicama, debatama, okupljanjima, konferencijama, i na taj način predstavlja naš grad i našu zemlju. Godine 2022. članovi kluba (Anja Gušić, Jovana Jančić, Ksenija Bosnić, Andrej Voučko, Luka Glušac, Sava Huter, Nastasija Vujičić, Ana Vlaović, Ana Randelović) obišli su zemlje regiona, Grčku, Litvaniju u organizaciji LARP-a (live action role playing). Uspjeh nije izostao ni protekle 2023. godine. U martu, Ksenija Bosnić, učenica IVb odjeljenja, zajedno sa Lukom Glušcem i Anom Randelović iz IVa uputili su se u Brisel na juniorski parlament pod nazivom „Your Europe, Your Say!“. Takođe, u oktobru, učenice: Vladana Ilić, Marija Samardžić i Andrea Proročić činile su zajedno sa profesorom Gojkom Đurđevićem i Mitrom Kisjelicom, sekretarom za društvene djelatnosti i međunarodnu saradnju, delegaciju našeg grada u Češkoj u sklopu asocijacije New Castels of the World, koja okuplja mlade iz mnogih gradova svijeta koji imaju naziv New Castle (Castel Nuovo), i na tim konferencijama diskutovali o budućim razmjenama, projektima, debatama i festivalima između 150 gradova koji su uključeni u asocijaciju.

Učenica IV razreda, Ana Randelović za svoje četiri godine školovanja, postala je veoma važna karika debatnog kluba naše škole, koja osim što je učestvovala u radionicama u organizaciji LARP-a, imala je priliku da našu školu predstavi i u Evropskom parlamentu u Strazburu u Francuskoj. O tome kako je došla do ovog ozbiljnog projekta kao i o iskustvima koje je stekla kroz četiri godine u debatnom klubu, razgovarale smo sa njom.

- Možeš li nam reći nešto o projektima u organizaciji LARP-a?

„Prvo takmičenje je bilo na Rodosu, u sklopu organizacije Eye Larp- organizacije gde smo se predstavljali kao vitezovi. Svako je dobio QR KOD sa svojim likom, koji je bio bitan za ostrvo Rodos i kratke informacije o njemu gde bi dobili neko znanje o njegovom psihološkom profilu. Nakon toga smo imali posetu gradu gde smo učestvovali u kvizu i zaokruživali odgovore koji su najpribližniji tome kako bi naš lik postupio u toj situaciji. Nakon toga na red dolazi Jajce u Bosni i Hercegovini gde je nastavak Eye Larp festivala, gde se govorilo o diskriminaciji. Imali smo prezentaciju, pa su nas

@youreurope ready, set, go!

PARLEMENT EUROPÉEN - STRASBOURG

podelili u grupe gde su svi dali svoje mišljenje o postavljenim pitanjima. Sledeći dan smo u Muzeju antifašizma imali „live action“ predstavu u kojoj smo mi igrali žrtve ili diskriminatore koji su prethodno podeljeni. Treći put i poslednji Eye Larp festival je bio u Litvaniji, u Kaunasu. Tema tog Larpa je bila ulazak novih članica u EU. Mogu reći da je to bio najozbiljniji Larp jer je bilo potrebno ući u tematiku svog lika jer nije postojala skripta koja nam je određivala kako se treba ponašati.“

- Kako je došlo do toga da govoriš u Evropskom parlamentu?

„U martu smo Luka Glušac, Ksenija Bosnić i ja otišli u Brisel na juniorski parlament pod nazivom „Your Europe, Your Say!“. Nas troje smo bili odvojeni u različite grupe, a tema tog parlamenta je bila: „Kako mlade ljude zainteresovani za politiku?“. Konkretno, moja grupa je izabrala jednu aplikaciju koja bi kroz različite animacije trebala da zainteresuje mlade, prikazivala bi se na Tik Tok-u u vidu kratkih vesti ali na jedan interesantan način. Bilo je oko 100 učesnika, moja grupa je bila prva po glasanju, a jedan momak iz Luksemburga i njegova grupa su bili drugi. Te smo on i ja dobili čast da svoje ideje prezentujemo u Strazburu u Francuskoj u junu na festivalu političkih nauka. YEYS organizacija je u srodnim vezama za Evropskim Parlamentom u Belgiji. Ovo je bilo nezaboravno iskustvo jer sam se oslobodila treme na sceni, upoznala divne ljude i njihove kulture.

Biti član debatnog kluba škole je prilika za sve naše uporne učenike da se pronađu u nekoj oblasti, da putuju, da se oslobode treme, upoznaju ljude iz čitavog svijeta, kao i nauče mnogo o različitim kulturama.

Andrea Proročić i Marija Samardžić, IIIb

Павле Ђуровић

• Павле, реци нам како је протекло твоје образовање у средњој школи?

Прије свега морам да истакнем да сам поносан што сам ђак (некада ми љепше звучи него „ученик“) наше Школе и што сам имао прилику да учим, радим и дружим се са људима који чине ову школу. Она је постала мјесто на ком проводим већи дио свог дана, чак и после наставе, али не само мјесто, већ и прави колектив који ми је омогућио да изразим себе. Као члан редакције, а потом и 2 године као главни уредник нашег листа „Искра“, али и у сваком личном наступу, трудио сам се да своје одјељење и своју школу представим граду, али и нама самима у најбољем свјетлу, јер заиста имамо чиме да се похвалимо и дичимо. Интересовање за италијански језик се посвећеним радом у школи оваплотило у виду 5. мјеста на Државном такмичењу. Добио сам похвалу на конкурс „Отвори књигу, отвори свијет“ за пјесму коју можете прочитати на страни 21, крај Октоиха. Часови и путовања са дебатним клубом оставиће посебна сјећања, а на даље школовање одлазим преплављен лијепим успоменама са часова, излета, екскурзије, а сигуран сам и са скоре матурске вечери и квадриле.

• Чему се посвећујеш у слободно вријеме, којим активностима и који су ти планови за будућност?

Посвећеност народној култури и обичајима показујем кроз фолклорну игру и пјесму у КУД-у „Слога“ из Ђеновића. Ритам и музику испољавам и као члан Градске музике Херцег Нови гдје свирам бубањ. Још од 5. разреда основне школе сам активан волонтер у Црвеном крсту. Волим да помажем другима, а волонтирање ми је помогло да савладам бројне проблеме. Дугогодишња преданост и учење довели су ме до тога да сада, као инструктор прве помоћи, подучавам ученике овој важној вјештини и знању. Слиједи ми интензивне припреме за пријемни испит за факултет, а у питању је медицинска биохемија. Поред тога, желим бити друштвено активан, а можда се опробам и у просвјети! Даљи ток живота планирам, свакако, негдје на нашем говорном подручју јер не посежем баш за иностранством као наметнутим симболом благостања и савршености.

• Као председник Ученичког

парламента си иницирао и учествовао у бројним акцијама. Које су ти међу њима обиљежиле ову и претходне школске године?

Сматрам улогу Ученичког парламента веома важном за покретање младих и за пружање могућности да ученици изразе своја мишљења, предлоге и потенцијална рјешења за, нажалост, многобројне проблеме који тиште како ученике, тако и цјелокупно друштво. Важно је да се проблемима у школи приступи јединствено и уз размјену идеја. Током свог четворогодишњег чланства у Парламенту и током три године на челу тог тијела, тежио сам да се што више ученика укључи у активности које заједно можемо да спроводимо. Сарадња са Унијом средњошколаца, у којој сам члан Управног одбора, нам је веома помогла. Као дио ове кровне организације, у својој општини смо спровели Акциони дан, када су ученици одлазили код послодаваца, стицали искуство и притом добијали дневнице које се чувају у заједничком фонду на нивоу Црне Горе. Нашем Ученичком парламенту је из тог фонда одобрен пројекат „Грађанско-правно образовање херцегновских средњошколаца“ који је вођен под слоганом „Стварамо своју будућност“. Пројекат је обухватио конкурс за израду лога пројекта, креирање промо материјала, организовање више радионица и наградни квиз који је позитивно испраћен од стране ученика јер су на интерактиван начин могли да науче нове ствари о правном уређењу своје државе, а притом су се такмичили и забавили. Редовно смо у комуникацији са локалном самоуправом која нас информира о различитим приликама које можемо искористити, а потпредседница УП, Теодора Томановић и ја смо чланови радне групе за израду Локалног

акционог плана за младе Општине Херцег Нови.

• Запажен си као добар бесједник, да ли си ту побрао неке успјехе и шта мислиш о култури изражавања данас?

Имам жељу да говорим, а притом волим свој језик и желим да га лијепом ријечју његујем. Драго ми је да видим када у некоме пробудим емоцију својим говором. Данашњи јавни дискурс користи се за пролазне, неукусне и посве агресивне „ставове“ који унижавају вриједност и врлину критичке бесједе. У бесједништво сам укорачио кроз Малу школу реторике која се организује у павиљону Градске музике, а коју води проф. Светлана Градинац из Београда која ми је заиста помогла да испољим свој таленат. Помно смо спремали моју ауторску бесједу „Похвала Боки“ која је у себи свила све љепоте нашег залива, а исто тако критиковала оне који њену љепоту и јединственост не доживљавају онако како би требало. Опробао сам се на такмичењима регионалног карактера, на Нушићијади у Ивањици гдје сам освојио 2. мјесто и у Сремској Митровици на такмичењу „Sirmium Lux Verbi“ гдје сам такође освојио 2. мјесто и специјалну награду Цицерон. На Државном такмичењу у Будви успио сам да заузмем 4. мјесто.

• Обрати се својим вршњацима!

Проведите своје средњошколске дане тако да вам сваки буде љепши од претходног. Учите, радите и трудите се и то ће вам бити највећи савезник у томе да се снажно борите за своја права и да јасно и гласно искажете своје мишљење. Радите себи и другима на добро и међусобно се помажите. Будите жељни знања, уживајте у дружењу, заједничким путовањима и не заборавите да идете на једнодневне излете!

Редакција

Mark Ivanov

Nakon skoro četiri godine u srednjoj školi, gimnaziji, mogu da kažem da je bilo izazovno postići sve školske obaveze, zadržati odličan uspjeh, uz to i trenirati, naći vremena za porodicu, prijatelje, ali i sebe. Sigurna sam da se i ti, čitaoc, pronalaziš u ovome. Sigurna sam da je i tebi teško odslušati svih 7 školskih časova, svih 5 radnih dana, i da jedva čekaš odmoriti u najbližem kafiću ispod škole, uz šolju kafe i dobar trač. Ipak, postoje i oni malo drugačiji od nas, oni koji nečujno rade i dolaze do uspjeha, postižu rezultate u čak DVIJE srednje škole. Razgovarala sam sa Markom, učenikom IV razreda gimnazije kao i IV razreda Srednje muzičke škole u Kotoru, a njegovi odgovori su me inspirisali.

- Kada si se počeo baviti muzikom, ko i kako je prepoznao tvoj talenat? Ispričaj nam tvoje muzičke početke.

Sve je počelo u novembru 2018. kad sam imao 14 godina. Pogledao sam video koji mi je pokazala majka. To je bilo fenomenalno izvođenje 3. stava Betovenove Mjesečeve sonate. Shvatio sam da želim upravo to svirati. Međutim, tada nismo čak ni imali klavir pa smo nakon kratkog razgovora, istog dana, odlučili otići u muzičku prodavnicu i kupili smo ga. U to vrijeme, naravno, niko od nas nije ni slutio da će to izrasti u pravu ljubav. Poznati ruski pijanista i dirigent Mihail Arkadjev, u to vrijeme je srećom bio naš gost i prepoznao je moj talenat. Pomogao mi je da se upišem u osnovnu muzičku školu i dogovorio se sa tadašnjom direktoricom o mogućnosti da završim osnovno muzičko obrazovanje za jednu godinu. To sam i uradio u 2020. godini. Na početku, moja želja je bila da sviram sve Betovenove sonate i sada sam srećan što imam ovu mogućnost. U moj program, ove godine, je uključena moja omiljena Patetička sonata.

- Kako si se odlučio na nastavak muzičkog školovanja, postoji li neki tebi bitan događaj, omiljen profesor, umjetnik?

Odlično se sjećam tog meni važnog dana, 19. jula 2019. godine. Šetali smo sa mojom mamom platformom na željezničkoj stanici u Stokholmu, razgovarali smo i razmišljali o planovima za moju za budućnost. Tamo smo i odlučili da pokušam završiti osnovnu muzičku školu za jednu godinu i nakon toga ću upisati kotorsku srednju muzičku školu kao vanredni učenik.

- Opiši nam jedan svoj dan, gimnazijalske obaveze, „muzičke“ obaveze, vježbanje instrumenta...

Obično ustanem u 6 ujutro, spremim se i idem u školu. Odatle, po pravilu, odmah idem na čas klavira koji se održava ovdje u Herceg Novom. Sada mi ove časove drži Jovanka Veljović, zbog čega sam veoma srećan. Popodne, kod kuće radim domaće zadatke za gimnaziju, poslije vježbam klavir, a prije spavanja čitam udžbenike iz teorije muzike. Za završetak obrazovnog programa, nekoliko puta u toku školske godine, potrebno mi je da odem u Kotor i položim ispite iz ovih predmeta. U tom slučaju moram da izostajem sa nastave u gimnaziji, ali ove izostanke nadoknađujem zahvaljujući podršci i razumijevanju mojih drugara iz škole i razredne Sanje Ateljević.

- S obzirom na to da si porijeklom iz Rusije, da li si imao problema sa jezikom, koliko dugo si u Crnoj Gori, da li je teško privići se na drugu kulturu?

Ovdje živim već 11 godina. U Crnu Goru sam došao sa 8 godina, tako da sam imao dovoljno vremena da savladam crnogorski jezik i ovdje bih želio da se zahvalim svim svojim nastavnicima koji su mi pomogli u tome, posebno nastavnicama

iz OŠ „Dašo Pavičić“, Ljeposavi Marković, Ivani Kecojević i profesorici crnogorskog jezika u gimnaziji Dijani Roganović. Ako želite da saznate da li sam prevazišao jezičku barijeru, pitajte nju, veoma je pažljiva i zahtjevna profesorica. Prilikom da se pridružim crnogorskoj kulturi smatram svojom velikom srećom. Naše kulture su veoma bliske, pa se, udubljujući u kulturu Crne Gore, osjećam obogaćeno, bez puno poteškoća.

- Postoji li neki umjetnik, umjetničko djelo, kompozicija koja te posebno vuče ka muzici?

Moji omiljeni kompozitori su oduvijek bili Rahmanjinov i Prokofjev. Ovih dana slušam mnogo muziku, ali ta strast je počela Prokofjevom sonatom broj 6, koja me je oduševila. Čak imam majicu sa notnim tekstom prve stranice ove kompozicije, koju mi je poklonila porodica na moj 15. rođendan.

- S obzirom na to da nižeš uspjehe, kako u gimnaziji tako i u muzičkoj školi, šta je tvoj plan za budućnost? Hoćeš li se posvetiti nekim prirodnim/društvenim naukama, ili ćeš nastaviti putem umjetnosti?

Da budem iskren, nisam još konačno odlučio, kako ću nastaviti svoje obrazovanje nakon Gimnazije, jer ne znam koju struku da izaberem. Volim prirodne nauke, programiranje, izučavanje stranih jezika, a i posjedujem, čini mi se, vještinu predavanja. Međutim, sigurno znam da je muzika već postala sastavni dio mog života. Želim nastaviti da sviram, a možda čak i da se bavim komponovanjem, ali najvjerovatnije će mi ostati hobi.

- Za kraj, možeš li našim čitaocima dati savjete za dobru organizaciju, odličan uspjeh, učenje...?

Zanimljivo je da su sva tri moja starija brata već davno završila muzičku školu. Danas je život svakog od njih nekako povezan sa muzikom. Jedan stvara modernu elektronsku muziku, drugi radi kao programer u muzičkoj kompaniji, treći svira violončelo u švedskom orkestru, iako je po zanimanju hemičar. Moji roditelji su imali mnogo briga oko njihovih časova i možda me zato nisu poslali u muzičku školu u ranom djetinjstvu. Međutim, kao što vidite, i mene je zainteresovala muzika i to mi je drago. Slušajte sebe, slijedite svoje srce, radite i proučavajte ono što volite. U ovom slučaju, uspjeh će vam biti garantovan. Sticanje dvije diplome u isto vrijeme zaista nije lako. Ponekad nema dovoljno vremena za odmor, ali ako imate želju i unutrašnju motivaciju, to će vam pomoći da savladate sve poteškoće i ostvarite svoj cilj.

Jovana Jančić, IVb

Sava Huter

- Sava, koji su tvoji trenutni planovi i aktivnosti? Čemu se sada posvećuješ, da li je to priprema za fakultet ili još nešto?

Trenutno sam najveći fokus stavio na pripreme za upis na budući fakultet. Zainteresovan sam za inženjerstvo i mašinstvo. Dio procesa upisa počeo je već u oktobru za nekoliko univerziteta u Velikoj Britaniji, a dijelom je već završen, to jest već sam dobio zeleno svjetlo da mi je upis odobren pod uslovom da dobijem ocjenu 5 iz matematike i fizike na maturalnom ispitu. Pozitivno sam se iznenadio saznajući da se naša matura priznaje u inostranstvu, a nakon, nadam se, uspješno položenog ispita, imaću mogućnost da odaberem fakultet koji mi najviše odgovara.

- Među društvom si poznat po znanjima i takmičenjima iz matematike. Kako izgleda biti mladi matematičar danas, kada se ovakva znanja, nažalost, ne njeguju među učenicima?

Matematiku volim još od osnovne škole kada sam se probio led i oprobao se na takmičenjima. U tom periodu sam imao dosta obaveza, a trenirao sam i vaterpolo. U srednjoj školi sam se detaljnije posvetio shvatanju matematike što je urodilo dobrim rezultatima. Na Državnom takmičenju sam u drugom razredu osvojio 1. mjesto i u trećem razredu 4. mjesto, kada su mi konkurencija bili i maturanti. Poseban ponos predstavlja mi učešće na Balkanskoj matematičkoj olimpijadi (BMO) na Kipru i Međunarodnoj matematičkoj olimpijadi (MMO/IMO) u Norveškoj, gdje sam zajedno sa svojim kolegama-vršnjacima predstavljao svoju zemlju na važnom, međunarodnom terenu, a pritom sam radio ono što volim.

- Čuo sam da se sada interesuješ za fiziku. Otkud ta želja i kako si se pronašao u toj materiji?

Detaljnije proučavajući matematiku, u meni se probudilo interesovanje za fiziku, gdje neke matematičke probleme mogu da vidim i prepoznam u prirodi. To me je podstaklo da se detaljnije bavim zakonima fizike. Oprobao sam se na Olimpijadi znanja Prirodno-matematičkog fakulteta Univerziteta Crne Gore, a zapaženi uspjeh sam ostavrio na ovogodišnjem Državnom takmičenju, osvojivši 3. mjesto.

- Poruka za kraj?

Želim istaći da se naporan trud uvijek isplati. Isto tako, pored svih uspjeha koji su u meni izazvali pozitivne emocije, iz srednje škole ću se uvijek prije sjećati druženja i uživanja sa prijateljima, koji su mi uvijek podrška. Stoga u svemu uživajte i nemojte rizikovati da ne doživite čari srednje škole zbog pretjerane posvećenosti učenju!

Pavle Đurović, IVv

Andrej Voučko

Sa maturantom Andrejem Voučkom pričamo o njegovim interesovanjima i školskim uspjesima.

- *Postizao si odličan uspjeh kroz sve četiri godine. Da li ti je nekada bilo teško da uskladiš učenje sa ostalim obavezama?*
 - o Naravno da sam morao da balansiram školu i ostale obaveze, ali sam uspio da napravim takav raspored kako bih imao vremena za sve obaveze i hobije.
- *Posebno si se istakao u poznavanju engleskog jezika, i ostvario si zapažene rezultate na Državnom takmičenju. Koliko ti znači taj uspjeh, i da li postoje još neka takmičenja na kojima si učestvovao?*
 - o Kao što je očekivano, mnogo se ponosim prošlim uspjesima na Državnom takmičenju iz engleskog jezika, ali sem engleskog, za mene veliki značaj ima i francuski jezik, koji učim i duže nego engleski, ali se nisam takmičio.
- *Član si dramske sekcije i aktivno učestvuješ u pripremi Dana škole. Postoje li još neke vannastavne aktivnosti u kojima učestvuješ?*
 - o U slobodno vrijeme se takođe bavim muzikom i prije nekoliko godina sam bio član benda.
- *Po čemu ćeš pamtići svoje dane provedene u srednjoj školi?*
 - o Kao i većina, srednju školu ću pamtići po profesorima, ali više po vršnjacima s kojima provodim veći dio dana.
- *Koji su tvoji planovi za nastavak školovanja?*
 - o Nakon srednje škole planiram da se upišem na Mašinski fakultet Univerziteta u Beogradu, a dalje planove još nisam oformio.

Vladana Ilić, IIIa

Цар платна са Нином Петровић

Млади умјетник великог талента, Нина Петровић, нижући успјехе у сликарству, оставља траг своје четкице на зидовима наше Школе. Њен каријерни пут се постепено гради, а моја дужност је да, прије него што достигне вртоглаве висине умјетничког миљеа, поставим неколико питања.

Сваки умјетник има свој извор инспирације, шта је твој извор?

Инспиришу ме људи као и могућност да четкицом и бојама створим непостојећу особу, којој можемо, искључиво на основу посматрања портрета, наслутити карактер и начин живота. Портрет нам омогућава да се удубимо у нијансе индивидуалних идентитета и карактера. Такође, у потпуности сам сагласна са изјавом Воја Станића: „Када стане пред платно, сликар не зна што ће се догодити. У томе је и чар.“

Са којим умјетником би вољела да „укрстиш“ своје четкице?

Имала сам част познавати и добити корисне савјете од познатог новљанског сликара, Илије Мартиновића. Наслиједивши неколико припремљених платна и боја; „укрстили“ смо четкице, а жеља ми је испуњена.

Широј маси си постала препознатљива преко изложених слика у галерији „Јосип Бепо Бенковић“. Опиши нам утисак и емоције које те прате кроз изложбе.

Ако занемаримо изложбе мојих првих цртежа по фрижидеру, први озбиљан пројекат десио се 2015. године у Дворани „Парк“ са тек напуњених 10 година. У ишчекивању тренутка, при показивању својих радова и добијања повратних реакција, искусила сам мјешавину емоција: узбуђење, нервозу, понос, чак и благу стрепњу. Ове исте емоције ме прате кроз сваку слједећу изложбу.

Како видиш себе у блиској будућности, да ли ћеш остати искључиво у традиционалним сликарским водама или ћеш их спојити са новом технологијом?

Од тога да сам умјетница не могу побјећи, самим тим сам се определијела да наставим и школовање тим путем. Умјетност је толико широк појам да сам сигурна да ће бити присутна у сваком сегменту мог живота. Зацртала сам себи много циљева, али на крају дана; „que sera sera!“

И за крај, како би охрабрила ученике који имају афинитете према сликарству, али га недовољно приказују?

Посавјетовала бих их једним цитатом представника хуманизма и ренесансе, Леонарда Да Винчија: „Сликар који сумња у своју способност мало постиже.“

Нини се захваљујемо на сарадњи и желимо јој много успјеха у даљој каријери!

Ана Ранђеловић, IVa

Најзначајнија црногорска инкунабула Октоих првогласник, односно Цетињски осмогласник од првог до четвртог гласа је прва ћирилична штампана књига. Има 538 страна. Штампан је на папиру у двије боје (црна и црвена), у стилу ренесансе. Украшен иницијалима и заставицама, на насловној страни је заставица са укомпонованим грбом Црнојевића и иницијалом П. Штампане и украшавање Октоиха првогласника извело је седам монаха под будним оком јеромонаха Макарија у Ободској штампарији, и то је започето у зиму 1493, а завршено је 4. јануара 1494. године. Штампарија је позната као Штампарија Црнојевића, прва јужнословенска ћирилична штампарија и прва државна штампарија у свијету. Октоих је штампан у релативно великом броју, од чега је до данас сачувано 105 примјерака.

Иницијатор штампања Октоиха је Иванов син Ђурађ који се на челу Црне Горе нашао после смрти свог оца од 1490. до 1496. године. У предговору и колофону Октоиха првогласника Ђурађ говори устима свог штампара и рукоделника Макарија, да га и на штампање те књиге нагони љубав према цркви и туга због велике пустоши коју су Турци нанијели, поред осталог, управо манастирским, црквеним библиотекама.

"Виђевши... цркве без светих књига што су их агаренска чеда усљед гријехова наших разграбила и поцијепала, уз ревновањ уз помоћ светог Духа и саставих форме на којима за годину дана осморица људи израдише Октоих прва четири гласа, на славослов Богу укрепили смо наше..."

Црна Гора је остала без књига и Ђурађ Црнојевић користи проналазак штампе да тај недостатак у посљедњем часу државне самосталности бар донекле отклони.

Први црногорски штампар, који је штампао све књиге из Штампарије Црнојевића био је штампар Макарије. Био је главно техничко лице и управник Штампарије, а радио је са још 7 мајстора. Претпоставља се да је штампарску умјетност научио у Венецији. Највјероватније је Цетињски манастир тек средином 1492. године постао мјесто окупљања штампара. Појава штампарије у посљедњој слободној држави на Балкану која је одољела турској инвазији, штампање православних богослужбених књига и њихова дистрибуција по околним подручјима указује на жељу да се допринесе очувању националне и вјерске свијести поробљених народа.

Драгоцјени садржај Октоиха је, из покољења у покољење, духовно и просвјетно зрачио код свих словенских народа, не само код нашег, и не само у турским временима ропства и таме. Богослужење је било и остало средиште цијелокупног живота православних народа кроз вјекове. Оно је то остало и данас. Осмогласник је и данас главна богослужбена књига, нарочито за недјељна васкрсна богослужења у којима је увијек учествовао највећи број вјерника. То нарочито важи за манастире и монашке средине, а познато је колико је просвјетни утицај манастира био кроз сву нашу историју, као и историју других православних народа.

Јелена Мандић и Хана Ракочевић, Ја

Као израз друштвеног признања за постигнуте резултате од изузетне вриједности у области васпитања и образовања, наша Школа је добитник награде Октоих, 4. јануара 1976. године.

За свој дугогодишњи допринос у области просвјете, посебно за допринос руковођењу и уопште организационом усавршавању система школства у Црној Гори, награду „Октоих“ добио је 1978. године Никола Џуовић.

„Нисмо одговорни само за оно што урадимо, већ и за оно што не урадимо.“

Свијет је овај преплављен блуди,
ал не блуди, што срце за њом жуди.

Неморал је одасвуд притиснуо,
нигдје дрџте, човјек је уснуо.

Без образа остала је паства,
изгубила име отачаства,
мирујућ' у несвоје се стопи,
горку судбу до последње капи попи.

Свак гледа, а ништа не види,
прође путем ко пустош пред њим да је,
можда неког крај душе забриди,
па успори и крајичком ока види шта је,
ал опет се сјети то срце од хриди,
да иде право и да нигдје не застаје.

Страшна пошаст дубинам'
душа хара,
дигите се, Бог ће да вас кара!
Зар у срцима, више тоглог нема,
о, роде, стићи ће те анатема!

Зар да тиран суди без суда?

Зар да патник пати без друга?

Устајте из сна мртвог,
свијет горди јунаке тражи.
Хрлите напријед руку раширених,
ваш ће подвиг друге да дражи.

За оно што чините, скида вам се капа,
ал гледајте шире, много је етапа.

Урадите, корачајте, живот ће да се креће,
обезбиједите још некое велики бокун среће.

Павле Ђуровић, IVв

Kina i ja

Institut Konfučije na Univerzitetu Crne Gore, raspisao je, u novembru, likovni konkurs „Kina i ja“. Pristigao je 821 rad, a na konkursu su učestvovali učenici iz 44 osnovne, 11 srednjih škola i 4 fakulteta.

Maštovitost i kreativnost nije izostala ni kod naših učenika pa su po svojoj posebnosti i interesantnom likovnom rješenju nagrađene: Hana Kuč, Georgija Štilet (IVgr) i Nina Petrović IVa.

LIKOVNI KUTAK – MAŠTOVITOST I KREATIVNOST

Izložba radova 26.05-07.06.

Učenici III razreda, smjer tehničar za dekorisanje i aranžiranje prostora i učenici I razreda, smjer tehničar za arhitekturu i aranžiranje prostora u holu naše škole izložili su radove koje su stvarali tokom ove školske godine. Izložba predstavlja djela primijenjene umjetnosti u različitim tehnikama i materijalima. Učenici građevinske struke, ovom prodajnom izložbom, pridružili su se humanitarnoj akciji volonterskog kluba „Tačka oslonca“ u sakupljanju novčanih sredstava za liječenje oca dva naša učenika.

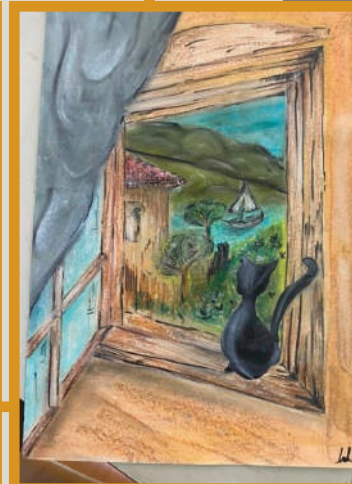
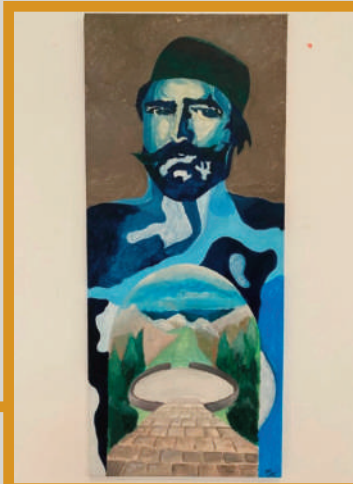
„Nadmetanje kroz sliku i riječ” je konkurs koji tradicionalno organizuje hercegrovski ogranak Matice crnogorske, povodom obilježavanja 21. maja, Dana nezavisnosti Crne Gore. Završen je dodjelom diploma i zahvalnica najuspješnijim učenicima.

Na temu „Moja Crna Gora” učenice su predstavile svoju viziju Crne Gore.

- Štilet Georgija, IVgr – Specijalna nagrada
- Kuč Hana, IVgr – I mjesto
- Popović Ema, IVa - I mjesto
- Crnković Bojana, IVgr – II mjesto
- Pantić Jana, IVgr – II mjesto
- Gušić Anja, IVb – II mjesto
- Anastasiou Elena, IVgr- III mjesto
- Vujović Lea, IVa – III mjesto
- Gontarevskaja Ekaterina, IVa – III mjesto

Nadmetanje kroz sliku i riječ

Samo umetnik

Uvek sam pesnik a nikad pesma,
nikad nečija inspiracija za rimu,
niti napisana nota na papiru.
Uvek sam umetnik a nikad slika,
nikad svetla boja na platnu,
niti linija ofarbana na zidu.

Uvek sam pisac a nikad kompleksna reč,
nikad zgužvano pismo na stolu,
niti tema za pismeni zadatak.

Mogu da pišem pesme o pustinjama u nečijim
očima, priče o svetlom osmehu i romane o
mekom srcu.

Ali dosta mi je više da budem „talentovana”,
jer pesnik treba da se pamti koliko i njegove
pesme.

Umetnik da se shvati kao i njegove slike,
i o piscu da se priča kao o njegovim knjigama.

Dosta mi je pretvaranja svakoga u nežne reči,
nikad izgovorene rime,
i nikad pokazane slike.

Dosta mi je ljudi da mi govore kako sam
talentovana,
kako imam dar,
koliko prelepo pišem.

Možda je umetnikova jedina poenta njegova
žalost.

Uvek pesnik.
Uvek umetnik.

Uvek pisac,
Ali nikada nečiji neostvoreni san.

Tara Bulatović, Ilgr

MIMOZA

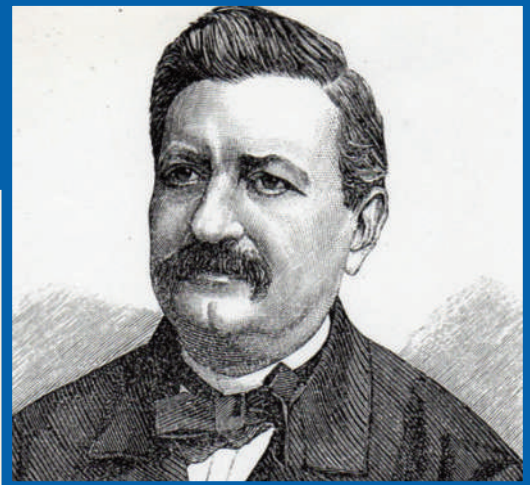
Godinama je krasila dvorište naše škole. U hladovini njene krošnje, na klupi, odmarali su đaci i jeli svoju užinu. Bila je svjedok đачkih tajni, ponekad i suza zbog loše ocjene ili neostvarene ljubavi. Stajala je i brojala generacije učenika koje su prošle kroz našu školu i odlazili dalje. Svako je morao proći pored nje mada često nijesmo ni pomislili na njen značaj. Tog jutra nas je dočekaio tužan prizor i slomljeno stablo mimoze. Slomiše je divlji, noćni vjetrovi. Nekako nas je preplavila žal i vidjeli smo i osjetili prazninu, nešto je falilo...bili smo tužni. Uz nadu da ćemo zasaditi novu, pozdravljamo se sa tobom, mimozo!

200 година од рођења Стефана Митрова Љубише

Стјепан (Стефан) Митров Љубиша је рођен у Будви 29. фебруара 1824. године, а преминуо је у Бечу 23. новембра 1878. године. Био је наш угледни писац и политичар из Паштровића. Чувен је по својим јединственим приповјеткама, које се сврставају у ремек дјела књижевности тог времена. Стјепан је остао сироче са непуних четрнаест година, на врло сиромашном имању. У Будви, као и на цијелом Приморју, у то доба није постојала основна школа на српском језику па је Љубиша своје основно и једино школовање стекао у једној малој школи на италијанском. Касније је своје знање употпунио самоучки те је постао први грађански интелектуалац међу Паштровићима, код којих се дотада

само калуђери нису бавили физичким радом. Са 19 година постао је општински секретар у Будви. У то доба италијански језик је био обавезан у цијелој јавној управи и судовима. Љубиша је за кратко вријеме изучио законе и прописе те су к њему долазили, као каквом адвокату, сељаци из читаве околине, којима је он састављао судска акта и бранио их пред судом. Био је посланик, а затим и предсједник Далматинског сабора у Задру и посланик у Царском вијећу у Бечу. Залагао се за економски и културни развој Боке Которске, као и за увођење српскохрватског језика у школе и у јавну управу. Преводио је и обрађивао дјела италијанске књижевности и писао бројне своје приповјетке. Најпознатије су:

„Кањош Мацедоновић“, „Шћепан мали“, „Поп Андоровић, нови Обилић“, „Скочићевојка“, „Крађа и прекрађа звона“, „Продаја патријаре Бркића“. Љубиша у својим дјелима исказује велико родољубље и описује тешке историјске периоде у којима се Црна Гора и Приморје налазе, на расцјепу између Млетака и Османског царства.

Павле Ђуровић, IV

100 година од смрти Алексе Шантића

Алекса Шантић је један од најпознатијих пјесника новије српске лирике. Рођен је 1868. године у Мостару, граду у срцу Херцеговине, гдје је провео већи дио свог живота. Отац Ристо му је рано умро па је старање над њим преузео стриц. Живио је у трговачкој породици у којој нијесу имали разумијевања за његов таленат, па се, послије завршетка трговачке школе у Трсту и Љубљани враћа у родни Мостар.

Стварао је на размеђу два вијека и више него други пјесници свог нараштаја повезивао је идејне и пјесничке патње XIX и XX вијека. У његовом пјесничком стасавању највише удјела су имали српски пјесници Војислав Илић и Јован Јовановић-Змај а од страних најважнији утицај је имао Хајнрих Хајне, кога је и преводио. Своју највећу пјесничку зрелост Шантић достиже између 1905. и 1910. године када су и настале његове најљепше пјесме. Шантићева поезија је пуна снажних емоција, љубавне туге а и бола и пркоса за социјално и национално обесправљен народ коме је и сам припадао. Његова муза је на размеђу љубави и родољубља, идеалне драге и напаћеног народа.

У неким од својих најпотреснијих пјесама, Шантић пјева о патњи оних који заувјек напуштају домовину и одлазе у туђи свијет. Такве су на примјер његове пјесме „Остајте овдје“ и „Хљеб“. Љубавна поезија мостарског пјесника развила се под јаким утицајем муслиманске љубавне пјесме, севдалинке. Амбијент његових љубавних пјесама је амбијент башта, бехара, хамама, шедрвана... Дјевојке које су у њима, појављују се окићене ћерданима, бајне су и изазовне, али ипак

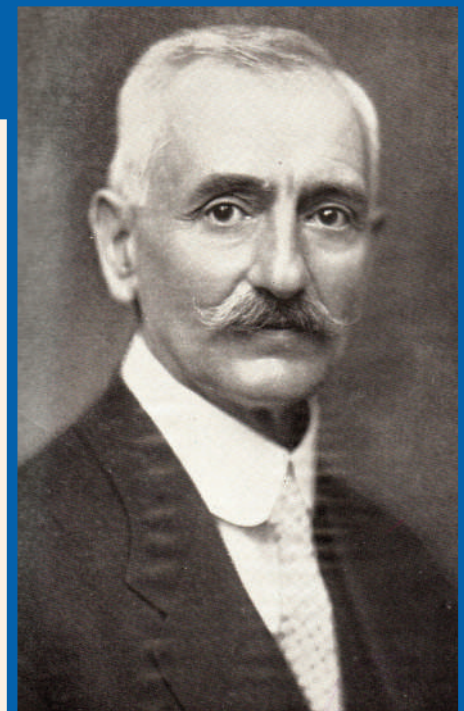
скривене љепоте. У љубавним пјесмама најчешћи мотив је чежња. Пјесник све своје драге посматра из прикрајка, па чежња најчешће прераста у тугу због неостварене љубави и промашености његовог живота. Једна од његових најпознатијих љубавних пјесама је „Емина“.

Шантић је био очаран љепотама Боке которске, па јој је посветио сљедеће стихове:

*Наша мила Боко, невјесто Јадрана,
Покривена небом ко од плаве свиле,
Љепша си од твоје приморкиње виле
И свјетлија си од њеног ћердана.*

Шантић је био је један од оснивача културног листа „Зора“. Познати пјесник је умро 2. фебруара 1924. године у родном Мостару од, тада неизљечиве болести, туберкулозе.

Владана Илић, III

90 godina od rođenja i 30 godina od smrti Vito Nikolića

Vitomir Vito Nikolić, crnogorski pjesnik, novinar i putopisac, porijeklom Nikšičanin, rođen je 27. aprila 1934. godine u Mostaru, gdje mu je otac Borivoje bio u ratnoj službi. U aprilu 1941. njegova porodica bježi u Nikšić. Vito Nikolić bio je svjedok dotad najstrašnijeg rata, ratnih nedaća i stradalnik u godinama u kojima se uče slova. Ranjen je prilikom eksplozije bombe od koje su poginuli njegov brat i drug. Italijani su 1943. godine ubili Vitovog oca. Rat ga je opet vratio u Mostar, gdje je neko vrijeme živio kod tetke. Iz Mostara je po drugi put morao bježati u Nikšić. U bombardovanju Nikšića 7. aprila 1944. godine, Vito je za dlaku izbjegao smrt. Kada se rat završio, on i njegovi vršnjaci iste sudbine, okupili su se u domovima za ratnu siročad. Kasnije, Vito će u svojim stihovima govoriti o generaciji koja je morala da shvati – „u jednom dobu kada se teško šta shvata, kako nam niko ne može vratiti mrtvu majku, ni oca, ni brata“. Život ga nije mazio. Nakon svih nevolja djetinjstva, Vito se borio sa siromaštvom. Nije imao dom te bi spavao ispod stepeništa i u željezničkim vagonima, a ovakvi teški uslovi života pogoršali su njegovo zdravstveno stanje i opaku bolest, koja je proivala mastilo i lomila pera velikanima crnogorske književnosti, tuberkulozu. Grudobolja po povratku iz domova za ratnu siročad uzima sve više maha i Vito je čest pacijent u nikšićkom Dispanzeru za plućne bolesti i Zavodu za tuberkulozu u Brezoviku. Uprkos čemerom zadojenim životom, nije se predavao. Sav u bolu, nadanjima i iščekivanjima, živio je svoj život. U Brezoviku će 1973. godine upoznati Jelenu Lasicu. Naredne godine sklopljen je brak u kom je 1975. godine rođena kćerka Danica. Prve zbirke pjesama „Drumovi“ i „Sunce, hladno mi je“ objavio je i štampao o svom trošku, a knjige su bile tražene. Najčešće su ih kupovali Vitovi prijatelji sa kojima je provodio dane u kafani. Za života je objavio tri zbirke pjesama. Četvrtu zbirku pjesama objavio je njegov prijatelj Rajko Babović. Posthumno je objavljeno nekoliko

izdanja pjesama kao i zbirka feljtona, putopisa, reportaža i zapisa. Iz Nikšića se preselio u Podgoricu gdje je radio u redakciji Pobjede. U Pobjedi je objavljivao popularne reportaže „Crnom Gorom putem i bespućem“. Raspad Jugoslavije učinio je da Vito Nikolić kao pjesnik zanijemi. Zbog nepristajanja da se uključi u ratnu propagandu matičnog lista „Pobjeda“, u septembru 1991. godine dobio je radnu knjižicu i rješenje o prestanku radnog odnosa. Teško je podnio rušenje Starog mosta u Mostaru i granatiranje Dubrovnika. Zbog svega toga povukao se u tišinu svog doma. Visokog rasta, u mladosti suvonjav, docnije krupnog tijela, hodao je neobično. Poguren, povijen pod teretom udesa, bolesti i stalne sjenke smrti, obično sa rukama na leđima, koračao je isturajući jedno pa drugo rame, neprekidno drumujući od bolnice do bolnice, od kafane do kafane, od grada do grada, od društva do društva, obilazeći svaku stopu Crne Gore čiju je istoriju, prostor, ljude i običaje poznavao kao malo ko prije i poslije njega. Markantan, bujne kose, posjedovao je samo njemu svojstven šarm, duhovitost, ali i prijeku, ponekad „otrovnu“ narav zbog koje je ostajao bez mnogih prijatelja. Ispod prividne jednostavnosti krila se složena, duhom, talentom i obrazovanjem bogata ličnost.

Preminuo je tiho, u snu, u svom stanu u Podgorici 10. septembra 1994. godine. Te noći srce je samo prestalo da kuca. Nije bolovao. Sahranjen je 12. septembra na takozvanom privremenom groblju iza Saborne crkve Svetog Vasilija Ostroškog u Nikšiću, upravo na onom mjestu gdje se prvih godina poslije Drugog svjetskog rata nalazila svlačionica FK Sutjeska u kojoj je on, tada mladi beskućnik, proveo dvije hladne nikšićke zime. Humku gdje zauvijek počiva neumorni skitač i drumovnik prekrija ploča od crnog mermera na kojoj je, po njegovoj želji, ispisano samo: „Vitomir Nikolić — Književnik“.

Jovana Jančić, IVb

Umjestnost koja oživljava dušu Herceg Novog

Prošlo je 50 godina od smrti jednog od najznačajnijih slikara u Crnoj Gori **Petra Lubarde**. Rođen u Kotoru, svoje studije slikarstva započinje u Beogradu, a kratko nastavlja u Parizu.

Svojim pejzažima uspijevao je prenijeti dušu rodnog Kotora i Herceg Novog na platno. Herceg Novi, grad bogate istorije i kulture, uske ulice njegovog Starog grada, karakteristična arhitektura, prelijepi prizori, miris mora, samo su neki od motiva koji su Lubardu inspirisali da često boravi u našem gradu i sve to predstavi na platnu i tako ostavi vječiti trag na umjetnost Crne Gore.

Slikarski put velikog umjetnika započinje tamo gdje je rođen, u crnogorskom kršu i brdima koji su mu se trajno urezali u stvaralačku memoriju. U svemu što je slikao, može se identifikovati taj prvi vizuelni pejzaž koji ga je od rođenja okruživao.

Petar Lubarda, čovjek blage naravi, vrijedan, predan svom poslu, 1951. godine u Beogradu organizuje svoju, istorijski značajnu, veliku izložbu. Neke od najpoznatijih slika iz tog perioda su Bitka na Vučjem dolu (1950), Guslar (1952), Konji (1953) i Kosovski boj (1953). Svojim slikama ostavio je posjetioce u šoku, a tada se i reklo da je „zvijezda repatica udarila u centar Beograda“, zbog činjenice da je njegova umjetnost „preporodila“ jugoslovensko slikarstvo. Osvojio je Herderovu i Gugenhajmovu nagradu i mnoge druge i na taj način postaje i jugoslovenski kulturni diplomata. U Sao Paulu je jednoglasno pobijedio pored radora Dalija, Mura, Pikasa.

Njegova žena, Vera Lubarda je važila za jednu od najljepših žena Beograda. Po temperamentu su bili potpuno različiti, a ona mu je praktično bila menadžer. Organizovala je izložbe, pisala izveštaje o njima i prodaji slika. Izlazili su po tada popularnim gradskim mjestima i družili se sa kulturnom elitom Beograda. Vera je voljela da se druži sa „odabranim svetom“, dok je on, ipak, bio bliži narodu. Smrt Petra Lubarde ostaje misterija. Petar se, po povratku iz Indije, bavio kompozitnim slikarstvom i počeo je da koristi sintetičke boje koje nijesu bile na bazi vode, već nitro lakovi. Smatra se da je to uticalo na njegovu smrt. Pojedini vjeruju da ga je Vera trovala. Čak se i jedan blizak prijatelj pomenuo kako mu je Petar jednom to i rekao, ali je toliko bio opčinjen njom bez obzira na sve, da može i da ga truje, samo da je tu, da prođe prostorijom.

Petar Lubarda učestvovao je u formiranju prvih stručnih likovnih institucija u Crnoj Gori. Bio je predavač i direktor Umjetničke škole na Cetinju i u Herceg Novom, a od 1997. je u Crnoj Gori utemeljeno, kao najveće priznanje, nagrada „Petar Lubarda“ za likovnu umjetnost.

Srednjoškolci iz Herceg Novog su redovni učesnici konkursa „Lubarda kao inspiracija“, što potvrđuje da sjećanje na Lubardu živi u Herceg Novom. Ljudski vijek je kratak, ali umjetnost ispisuje vijekove. Lubarda je ostavio neizbrisiv trag u umjetnosti naše zemlje, a njegova glavna inspiracija bio je upravo Herceg Novi.

Marija Samardžić i Andrea Proročić, IIIb

Dubrovnik EXPO

26. oktobra, naši učenici imali su priliku da posjete Dubrovnik EXPO u pratnji profesora Srđana Kulinovića, Nine Bećirović i Danijele Žižić.

Dubrovnik EXPO je centralni događaj u regionu koji promovira obrazovanje i na jednom mjestu povezuje ekonomiste, visoko-obrazovne institucije, mlade i ostale zainteresovane s ciljem ostvarivanja novih poslovnih odnosa i projekata. Domaćin ovog događaja je Studentski dom u Dubrovniku, koji već dvije godine ostvaruje saradnju sa našom Školom. EXPO je i ove godine pripremio različite radionice, nagradne igre, poklone, kao i mogućnosti rada i obrazovanja u Dubrovniku. Treba naglasiti da su učenici pod pokrićem ovog događaja imali priliku da posjete dubrovačke zidine, muzeje i da ostvare popuste u brojnim lokalima.

IIb i IIv – terenska nastava po zaleđu Crne Gore sa profesorima Kulinovićem i Pušicom

IIIv na izletu sa profesoricom Anom Mirjačić -Dajbabe, Cijevna, Medun, Podgorica-

Posjeta učenika Festivalu Dubrovnik Royal Gourment

U periodu od 7. do 9. februara 2024. godine, u hotelu Royal Princess, u Dubrovniku, održan je Dubrovnik Royal Gourmet – međunarodni festival i takmičenje u ugostiteljskim zanimanjima.

40 učenika ugostiteljske škole, smjera konobar i gastronom, posjetili su festival drugog dana njegovog održavanja, 08. 02. 2024. godine.

Na početku posjete učenici su prisustvovali master class-u renomiranog austrijskog šefa Gottfrieda Bachlera. Nakon njega, uslijedio je master class „Veganska jela u vrhunskoj gastronomiji”, kroz koje ih je proveo Sokol Prenga, jedan od šefova iz Albanije. U drugom dijelu učenici su bili posmatrači takmičenja kuvara i konobara, u disciplinama: Chefs table, prepoznavanje 10 alkoholnih pića, slaganje 8 oblika od platnenih salveta, kao i pripremanje jela pred gostom.

Baristi su se okušali u latte artu, umjetnosti crtanja po kafi i prepremi koktela na bazi kafe.

Na kraju je realizovano takmičenje kuvara u juniorskim i seniorskim kategorijama.

Stručni izlet učenika građevinske škole, prvog i trećeg razreda

Učenici građevinske škole su, na stručnom izletu, posjetili Muzej grada Podgorice gdje su pogledali arheološku, etnografsku i kulturno-istorijsku postavku, kao i postavku moderne galerije sa renomiranim crnogorskim umjetnicima.

Obišli su Carev most, dvorac kralja Nikole i urbani centar Nikšića upoznavši se sa arhitektonskim i urbanističkim rješenjima arhitekta Josipa Slade te stari most na Moštanici iz rimskog perioda.

IZLETI...

Posjeta vinariji CASTEL Savina

Učenici IVu su 9. februara, zajedno sa profesoricom Popović Jelenom, posjetili vinariju Castel na Savini. Tokom obilaska vinarije, učenici su posmatrali vinograde na kojima su zasađene međunarodne sorte grožđa: Grenache, Sirah, Cabernet Sauvignon, Merlot, Chardonnay, kao i autohtona vinska sorta Žižak. Učenicima su opisane karakteristike svake sorte, kao i proces proizvodnje i čuvanja vina. Najveća zainteresovanost je bila usmjerena prema pravilnom načinu upravljanja hranom i vina, pa su učenici dobili nekoliko korisnih gastronomskih savjeta.

Učenici geografske sekcije na izletu

Učenici naše škole su u okviru geografske sekcije, u oktobru, sa direktoricom Škole i profesorom Kulinovićem, krstarili Bokom i upoznali se sa ljepotama zaliva. Gospa od Škrpjela, Perast, ostrvo Sveti Marko samo su neke znamenitosti Boke u čijim ljepotama su đaci uživali.

Les élèves de notre lycée à Paris

Du 10 au 14 novembre 2023, les élèves de notre lycée : Andrej Voučko (IVb), Vanja Perović (IVb), Tanasko Kamilić (IIIb), Staša Krivokapić (IIIb), Marija Milošević (IIItu) et Simona Đuratović (IVe) ont séjourné à Paris dans le cadre d'un projet original intitulé „Sur les traces de Molière à travers Paris et ses monuments". Ce voyage culturel et pédagogique a été organisé par le Centre créatif „Avenir“ de Herceg Novi, où les élèves mentionnés apprennent le français depuis des années. Accompagnés de leur professeur de français Miloš Avramović (auteur de la thèse doctorale sur le théâtre classique français et des Lumières), ces jeunes francophones ont eu l'occasion de visiter le Louvre où Molière avait représenté ses premiers spectacles devant le Roi soleil, de flâner à travers les couloirs de la Comédie-Française, connue aussi comme Maison de Molière et de voir la tombe de ce dernier au cimetière Père Lachaise. En outre, le groupe a assisté à deux spectacles : la première mondiale de la comédie musicale "Molière, l'opéra urbain" au Palais des sports et "Edmond" au Théâtre Palais Royal, récompensé de cinq Molières. Ce projet exceptionnel a été soutenu par l'Ambassade de France au Monténégro

Učenci naše škole u Parizu

Od 10. do 14. novembra, učenici naše Škole Andrej Voučko (IVb), Vanja Perović (IVb), Tanasko Kamilić (IIIb), Staša Krivokapić (IIIb), Marija Milošević (IIItu) i Simona Đuratović (IVe) boravili su u Parizu u okviru originalnog projekta nazvanog „Tragovima Molijera kroz Pariz i njegove znamenitosti “. Ovo kulturno i pedagoško putovanje je organizovao Kreativni centar „Avenir“ iz Herceg Novog, gdje pomenuti učenici već godinama uče francuski jezik. U pratnji njihovog profesora francuskog Miloša Avramovića (autora doktorske disertacije na temu francuskog pozorišta klasicizma i prosvjetiteljstva), ovi mladi frankofoni imali su priliku da posjete muzej Luvr, gdje je Molijer predstavio svoje prve komade pred Kraljem Sunca, da se prošetaju hodnicima pozorišta Francuska Komedija, koje je takođe poznato kao Molijerova kuća, kao i da vide njegovu grobnicu na groblju Per Lašez. Pored navedenog, grupa je prisustvovala izvođenjima dvije predstave: svjetskoj premijeri mjuzikla „Molijer, urbana opera“ u Palati sportova i „Edmond“ u Pozorištu Palata Rojal, nagrađene sa pet Molijera. Ovaj posebni projekat podržala je Ambasade Francuske u Crnoj Gori.

Rock 'n' Roll

Rock and roll is a genre of music that evolved in the United States during the late 1940s and early 1950s. It originated from African American music such as jazz, rhythm and blues.

In the earliest rock and roll styles, either the piano or saxophone was typically the lead instrument. That later changed in the middle to late 1950s to worldwide known guitar. The beat is essentially a dance rhythm with an accentuated backbeat.

Rock and roll had a polarizing influence on lifestyles, fashion, attitudes, and language. From the early days of Elvis Presley and Chuck Berry to modern rock legends like Queen and Foo Fighters, rock and roll has evolved while maintaining its rebellious spirit. The genre's energetic rhythms, powerful guitar riffs and raw vocals create a visceral experience for listeners, making them feel alive and connected.

It also had a big influence in Yugoslavia back in the 1960s to 1980s. It was discovered via foreign radio stations, which later kick-started a wave of talented bands and singers of our own, such as Riblja Corba, Ekatarina Velika, Bijelo Dugme, Prljavo Kazaliste etc.

Even today, we still listen to many rock groups and singers whether they are from the Balkan countries or somewhere else, which just shows how influential this genre truly is.

Rock and roll is a thrilling journey that never loses its excitement. It has captivated audiences worldwide with its electrifying sound. It is a timeless genre that connects to people of all ages, styles and much more.

Tea Kaluderović, IIgr

Rock & Roll

Il rock and roll, uno stile di musica popolare nato negli Stati Uniti, ha avuto origine nei primi anni '50. Ben presto divenne il genere dominante a livello mondiale che plasmò la cultura e la società e i giovani useranno il rock come mezzo per esprimere la loro energia, ribellione e desiderio di cambiamento.

La popolarità del rock è cresciuta negli anni '60 e ancora oggi questo stile è generalmente conosciuto in tutto il mondo e ascoltato da tutte le generazioni. All'inizio, la musica rock era ascoltata dagli adolescenti ai quali il nuovo suono era interessante, eccitante e insolito. Il rock and roll non è solo musica, è un genere che ha avuto un enorme impatto sulla moda, la danza e il cambiamento sociale. Nel corso degli anni il rock si è evoluto e sono emersi nuovi sottogeneri come: hard rock, heavy metal, indie rock, grunge, punk. Ognuno di questi generi ha portato qualcosa di nuovo e unico, ma tutti hanno mantenuto la stessa essenza: onestà, energia e ribellione. Oggi è molto difficile scegliere uno dei migliori artisti rock di tutti i tempi, ma alcuni degli artisti più famosi e influenti che hanno lasciato un segno profondo nella storia della musica rock sono: i Queen, i Rolling Stones, i Nirvana, i Beatles e i Led Zeppelin. Visto che sto scrivendo questo saggio in italiano, vorrei segnalare la rock band italiana più popolare, Maneskin, che ha vinto L'Eurovision 2021 e ha così conquistato i fan di tutto il mondo con la canzone "Zitti e buoni".

Il rock and roll è più di una semplice musica, dalle sue origini a un fenomeno globale, la musica rock lascia un segno indelebile nella cultura e continuerà a plasmare il mondo.

Jana Ivanišević, IVA

U saradnji sa Međunarodnom unijom njemačke kulture, Rusko-njemačkom kućom i Onlajn školom za njemački jezik „Lernprojekt“ iz Rusije, učenici i učenice naše Škole, šestu godinu zaredom, učestvovali su u javnoj akciji „Tolles Diktat – 2023“, koja je održana od 20. do 26. februara 2023. godine.

Tjumenski državni univerzitet u Rusiji zvanični je koordinator ovog projekta u Rusiji i regionu Balkana. Cilj projekta je da svi učenici koji uče njemački jezik, oslanjajući se na tekstove koje su osmislili organizatori, pišu diktate na njemačkom, kako bi odmjerili snage u sferi pisanog izražavanja i provjerili svoje znanje. Tekstovi diktata usklađeni su sa nivoom poznavanja jezika. Kao i prethodnih godina, akcija je dodatno motivisala učenike za dalje učenje njemačkog jezika.

Akciju je realizovala profesorica njemačkog jezika Milica Gajović. Najuspješniji učenici su: Dušan Vujičić, Mirjana Stokanović i Jovana Ponjarac za A1 nivo, Teodora Simić, Kristina Vulićević, Tatjana Misita i Marko Popadić za A2 nivo, kao i Mark Ivanov, Mihailo Aničić i Nikola Odalović za B1 nivo.

Ovom prilikom zahvaljujemo svim učesnicima i čestitamo na ostvarenim rezultatima. Više o organizatorima i samoj akciji možete pronaći na sajtu: <https://tollesdiktat.rusdeutsch.ru/>

Milica Gajović, prof. njemačkog jezika

„Tolles Diktat“ – Tolle Ergebnisse! „Super diktat“ – Super rezultati!

U SNU TE GRLIM

U SNU TE GRLIM.
NE PRESTAJEM.
TADA TO JEDINO I MOGU,
DA TE BESKRAJNO VOLIM,
I MOLIM SE BOGU
DA SI TAMO GORE
BAREM MALO SREĆNIJA.

U SNU TI PRIČAM
KAKO MI JE,
A TI TO VALJDA ZNAŠ.
POSMATRAŠ.
DAJEŠ PO NEKU LEKCIJU SVAKOME,
DA SE NE GLEDAJU GREŠKE NIKOME.
DA SE ŽIVOT NE PLANIRA UNAPRIJED
JER SVE ŠTO KRENE MOŽE I DA STANE.

SAN JE MOJE OMILJENO MJESTO,
JER TE TAMO VIĐAM ČESTO.
A KAD SI TI TU
NEBO POSTAJE VEDRO
MORE MIRNO
A JA SE PORED TEBE, OSJEĆAM BESMRTNO.

HLADAN JE NOVEMBAR
HLADAN KAO JUTRO U KOM SI OTIŠLA
A JA TE NI DAN DANAS NISAM PRONAŠLA.
NAĆI ĆEMO SE JEDNOG DANA,
I REĆI ĆU TI SVE
I TAD ĆE SAN POSTATI JAVA,
ZA ONE KOJE SU IZGUBILI SEBI NAJBLIŽE.

Aleksandra Kišić, Ilgr

Dan borbe protiv vršnjačkog nasilja

U saradnji Sekretarijata za kulturu i obrazovanje Opštine Herceg Novi, NVO „Osvit“ iz Nikšića i Učeničkog parlamenta naše Škole, dana 28.2.2024. godine, puštanjem ružičastih balona, obilježen je Dan borbe protiv vršnjačkog nasilja – Dan ružičastih majica. Dan posvećen ovom problemu u svijetu se obilježava još od 2007. godine, simboličnim gestom kojim se ukazuje na sve rasprostranjeniji i učestaliji društveni problem. Učešće su uzeli članovi Učeničkog parlamenta, kao i učenici odjeljenja IIIb i IVv sa odjeljenjskim starješinama Jelenom Stamenović i Anom Mirjačić. Mladima su se obratili potpredsjednik Opštine Herceg Novi, Mirko Mustur, psiholog Marko Jovanović i kapiten KK Primorje 1945, Slobodan Miljanić. Istakli su važnost uticaja da se sistem vrijednosti, ljudskosti, tolerancije i poštovanja jednih prema drugima podigne.

Borba protiv vršnjačkog nasilja ne bi bila moguća bez mladih koji su svjesni obima problema, a u Herceg Novom to je naš Učenički parlament. Predsjednik tog tijela, Pavle Đurović, zahvalio je Opštini Herceg Novi na prepoznavanju srednjoškolaca kao partnera koji mogu da iznesu ovu priču i koji su dovoljno zreli da pomognu drugima.

– „Vršnjačko nasilje je problem koji raste i koji je sve češći i s tim treba da se borimo. Moramo da kažemo svima u našoj zajednici, našim profesorima i direktorima, da nasilje iz dana u dan raste i da nasilje koje se dešavalo u nekim „srećnijim“ vremenima, kako nam profesori kažu, nije nasilje koje imamo danas. Danas je drugačiji narativ u društvu, danas ima mnogo agresije u diskursu i tome moramo da se suprotstavimo“, poručio je Đurović.

Зимске олимпијске игре Сарајево 1984. године

Четрнаесте по реду Зимске олимпијске игре одржане су прије 40 година, 1984. године у Сарајеву, у тадашњој Социјалистичкој Федеративној Републици Југославији. Ово су биле прве Олимпијске игре у једној социјалистичкој земљи, као и прве и једине Олимпијске игре одржане у држави из Покрета несврстаних. Тадашња Југославија, као несврстана земља, давала је мање прилике за хладноратовске бојкоте Игара, али главни је мотив ипак била жеља да се Игре, као симбол свјетског мира и братства међу људима, одрже у граду који је везиван за избијање Првог свјетског рата. Отварање Игара одржано је на стадиону Кошево, а надметања 49 држава учесница су се одвијала на бројним локацијама, у Дворани Зетра, на Скендрерији, као и на планинама: Јахорини, Требевићу, Игману и Бјелашници. Олимпијски пламен запалила је клизачица Санда Дубравчић. Заштитни знак сарајевске Олимпијаде била је маскота Вучко. Једини Југословен који је освојио медаљу био је

Јуре Франко, окићен сребрном медаљом за велеслалом. Његов успјех био је повод за настанак комичног слогана: „Волимо Јурека више него бурека“.

ХЕРЦЕГ НОВИ И САРАЈЕВО

Херцег Нови заузео је истакнуту тачку на Олимпијским играма у Сарајеву. Званични цвијет ових свјетски важних игара била је мимоза! Новска мимоза коју је сваки такмичар добијао уз медаљу, у част нашег празника који се одвијао у истом периоду као Олимпијада. Караван мимозе учествовао је у церемонији отварања Игара, а чинили су га Градска музика, мажоретке, тромбоњери, клонови, машкаре и групе Егзодуси и Бокелји. Током Олимпијаде у Сарајеву је радио ресторан „Кабаре Мимоза“, а 150 сједишта било је мало за све који су жељели да испробају понуду бокелјских специјалитета. Обнова и оснаживање веза два града осигурано је братимљењем Града Источно Сарајево и Општине Херцег Нови.

Прича Градске музике отпочела је 1886. године, а данас она и мажоретке употпуњују сваки Празник мимозе, а тонове и кореографије шире и далеко изван граница Црне Горе. За крај, ништа од овога не може проћи без труда и ангажмана наших средњошколаца.

Павле Ђуровић, IVв

Стрипотерапија

У уторак, 7. септембра 2023. године у Градској библиотеци у Херцег Новом одржана је промоција књиге Ане Петровић, под називом „Стрипотерапија“. Промоција је била уприличена као резултат сарадње Стрип фестивала и Градске библиотеке и ученици наше школе су имали прилику да присуствују и учествују у овој необичној промоцији. У уводном дијелу говорила је професорка психологије и психотерапеут Милица Тушуп, са којом смо и дошли у Библиотеку. Она је истакла улогу слике, цртежа и боје у терапеутске сврхе, али и важност бриге о менталном здрављу и чињенице да треба увијек потражити помоћ уколико нам је потребна. Такође је истакла значај препознавања, разумијевања и контроле сопствених емоција. Кроз свој рад уочила је да и многи одрасли људи не препознају довољно своје емоције, доживљаје и реакције, а то се може научити, што је од пресудног значаја у овим изазовним временима, када биљежимо пораст свих врста насиља, поготово вршњачког.

Затим је ова млада и талентована ауторка и илустраторка говорила о мотивима за настанак, али и о процесу стварања ове књиге. Ауторка је до идеје о књизи дошла на необичан и спонтан начин. У једном периоду живота се није осјећала најбоље. Рјешавање психичких и емотивних про-

блема је постало изазов и она је потражила помоћ терапеута. Како јој је било тешко да вербално искаже емоције, психотерапеуткиња је дошла на идеју да Ана црта своје емоције. Ти цртежи су били први корак ка превазилажењу проблемске ситуације. Други су биле реакције пратилаца на друштвеним мрежама, гдје је Ана објављивала илустрације. Добила је велику подршку, као и бројне коментаре да се и други људи често осјећају слично и да су цртежи сјајни. Збирка нам је представљена кроз слајдове на којима су биле Анине илустрације праћене кратким текстом са јасном и поучном поруком, које смо заједно коментарисали.

Други дио ове промоције је подразумевала радионица у којој смо сви учествовали. Добили смо прилику да искажемо своја осјећања кроз цртеж. Ова активност нас је одушевила и омогућила нам да на креативан и оригиналан начин искажемо шта осјећамо. Ауторка нас је овом „игром“ вратила у дјетињство и захвални смо јој што смо имали прилику да будемо дио ове приче.

Презентацији су присуствовали ученици наше Школе (гимназијалци, економисти, здравствени техничари), ученици 9. разреда школе „Дашо Павичић“, дјеца из Дневног центра и Дјечијег дома „Младост“ из Бијеле. Порука коју смо примили и прихватили на овој промоцији је да је у реду да се не осјећамо увијек сасвим добро. Да је у реду потражити помоћ. Да је у реду да пронађемо неки наш, лични начин да се суочимо са потешкоћама и покушамо да их превладамо.

Милена Бошковић и Милица Церовић, IIIз

Muzika nekad i sad

„Zašto su danas devojke ljute, u moje vreme bilo je drugo, rođen sam 1958. godine; nad Beogradom je duvao jugo“, reče Srđan Šaper, frontmen grupe „Idoli“ davne 1980. godine, žalivši se na šund i trendove koje mladi ljudi slepo prate, ne slutivši da tuži zlatnu deceniju muzike o kojoj se i danas sa ponosom priča. Oni koji su taj period osetili nam 80-e predstavljaju poput vulkana, pri čijoj bi erupciji isplivali hitovi „evergreen“ statusa. Uprkos tim hiperboličnim opisima, izvlači se suština da se tada muzika slušala, a ne gledala.

Kada bi nekom morala prepričati kako je ex-ju muzika funkcionisala, setila bih se očeve tačke gledišta na muziku njegove mladosti. Govorio je: „Sine, muzika ti se tada organizovala po grografskom principu. Revolucionari su ti bili „Indexi“, koji su uzdigli sarajevsku scenu, stvorivši pregršt bendova poput „Valentina“, „Plavog orkestra“, „Crvene jabuke“... njihove pesme su „limunadice“, bude ti osećaj topline i nostalgije na neke lepše dane. A onda, sušta suprotnost, Beograd; „leglo“ pobunjenika, začetnici novog, tvrdog, alternativnog pank zvuka, čije su teme pesama bile boemski život „Partibrejkersa“, bunt „Riblje čorbe“ kao i alegorične pesme o nedozvoljenim supstancama oblikovanim u nepostojeće devojke „očiju boje meda“ koje „nisu dotakle ništa što je moglo da boli, jer njihove ruke su bele kao led“... Sudar između dva sveta bila je zagrebačka scena, gde su pesme „Prljavog kazališta“ i „Parnog valjka“ uspele da probude svakog mekušca, kao i da dovedu do suza nekog metalca. Na osnovu toga koji muzički centar ti je bliži, slušala bi se više određena scena, a mi Primorci, smo najbolje prošli. Mi smo ti uvek slušali sve!“.

Danas, epicentar svih dešavanja je Beograd, gde svaka duša želi postati poznata. Pakujući svoje male kofere, odlaze iz unutrašnjosti u taj „balkanski Los Angeles“, gde su sebi obećali da će uraditi sve zarad slave. Odskočna daska ti je ako imaš izgled Čorbine „lutke sa naslovne strane i ako si deo vojničkih snova“, još ako imaš poznastvo sa poznatim tajkunom, devojko, ti si uspela! Nakon učešća u rijaliti programu dobijaš tri pesme, sa tekstom trećerazrednog nivoa, koje nose skrivenu poruku „snažnog feminizma“ jer „baš je dobro biti ja“, samo šire mase

to ne čuju, jer su još u kamenom dobu. Druga pesma je žalopojka, stanje „lepila sam tapete na zidu svojim suzama“; čekajući svog alfa mužjaka kome „crna orhideja na vratu miriše, a zvaće ga Tom Ford, sve dok ne sazna mu ime“. Treća pesma je zaboravljena, nakon desetak godina će je neka sledeća generacija pronaći na TikTok-u i počće se sa njom snimati, govoreći da je potencijal i postaće trend kratkog vremenskog intervala, a još kraćeg roka trajanja. Na sceni opstaju samo one, čiji PR tim svake druge godine napravi skandal, jer su ipak one najbolji poznavaoци marketinga šou biznisa. Za muškarce, prokletstvo je ako lepo pevaš jer je vreme braće Matica, Šašića ili Džeja, Tome, Tozovca davno prošlo, sad su glavni reperi i treperi, čija se razlika ogleda u tome ko ima tvrdi sleng. Razlog naglog komercijalizma u muzici opravdavaju teškim socijalnim statusom 90-ih godina koji ih je „naterao“ da pričaju o ulici (dodatni plus je ako si iz blokova Novog Beograda, naselje Cerak na Vidikovcu je već iskorišćeno); glorifikaciji belog praha jer „dve, tri lajne, rade me mi amor“, kao i nabranje skupih marki, gde u svakoj pesmi, čuješ barem jedan novi brend. Uprkos tome da im je „u sto kafana prošlo detinjstvo“, ipak su uspeali ići na privatne časove jahanja, kao i na prestižne kurseve engleskog jezika. Svemogući momci, zar ne? I onda te brojne „zvezde“ se guraju da stanu pored imena poput Zdravka Čolića, Đorđa Balaševića, Olivera Dragojevića, Kemala Montena, bez da razmisle o tekstu koji govore i propagiranju života koji čoveku samo može doneti tešku naplatu. Pogrešila bih kada bih rekla da prethodne muzičke generacije nisu imale svoje propuste. Iako je bilo mračne strane muzičke industrije, znala se mera, „prag tolerancije“ društva koji te može naterati da se probudiš kao i da, po rečima EKV-a „pogledaš svet očima deteta, da je ova Zemlja kuća za spas, za nas i svu našu decu“.

Bila bih licemerna kada bih rekla da ne znam i ne volim današnju muziku. Znam mnogo pesama i volim brzi ritam koji mi stvara adrenalin i prividan osećaj tog urbanog, brzog života. I danas postoje mladi izvođači koji prave muziku koja mi uliva nadu da ova utopija današnjice nije finalna. Uprkos znanju svih modernih brzalica, na kraju svake vrste proslave se završi sa nekom pesmom ex-ju žanra, koja ujedini sve generacije. Pevajući ih iz sve snage, zaključujemo da kvalitet uvek odnosi pobede.

Ana Randelović, IVA

KOLUMNA 2

Šta Grad Nudi Mladima?

Sjedimo vam tako nas četiri u debeloj 'ladovini. Vrtimo karte kroz ruke i razmišljamo kako se ništa u našem gradu ne dešava! Čakulamo pomalo, pasaju nam ure, ali i to nam dosadi. Ustanemo, čisto da protegnemo noge, i tek nakon stotog skalina, krenemo jaukati da smo se umorile. Pogledamo u zelene škure u zavučnim ulicama i na prozoru ne vidimo nikoga osim mačaka i po koje babe (gradskog video nadzora). Gdje nestadoše mladi?

Što ima ljepše od sunca u podne i naočara za sunce kad se spustimo na Škver?! Jedino ljepše od điranja uz miris mora je sjesti u „Dir“, pijuckati doč i mirisati more. I tako, dok prosipamo čaj (tračarimo), zasmijavamo jedni druge i uživamo u pogledima našeg veselog grada. Onda, kad se smrkne, dogegamo do Parka „Boke“, gdje sasvim zaboravimo na vrijeme, posebno tokom Praznika mimoze. Nekad znamo i da „zablejimo“ na tribinama Karače. Mnogi mladi svoje slobodno vrijeme provode u

poznatim gradskim teretanama i kroz vježbe sklapaju nova prijateljstva. Za vrijeme našeg cjelodnevnog izlaska uspijemo, kao pravi turisti u sopstvenom gradu, obići sve njegove uličice i prečice u kojima se vješto skrivamo od odraslih. Pričamo, plešemo, pjevamo, živimo punim plućima, tražeći uvijek neku animaciju.

U Herceg Novom, na prvi pogled i na očiglednim mjestima, ne možete sreći mlade, ali kad upoznate čari našeg grada, shvatićete da mladi nisu nestali i uočićete nas kako na svakom ćošku ostavljamo svoje tragove, stvaramo nove priče i proživljavamo zajedničke avanture.

Sofija Vujičić, IIIb

Ana Krivokapić Ljubav prema fudbalu

- Kako si otkrila svoju ljubav prema sportu i zašto baš fudbal?

Mogu reći da je ljubav prema sportu u mojoj porodici tradicija, ali ljubav prema fudbalu došla je od oca. Moj otac se profesionalno bavio fudbalom, i od svoje šeste godine počela sam ga gledati i tako sam krenula njegovim stopama.

- Da li imaš podršku od Škole u vezi sa sportskim aktivnostima?

Imam sjajnu podršku od strane Škole i zbog toga sam u mogućnosti kvalitetno se posvetiti i fudbalu i nastavi.

- Kako je tvoj put kroz srednju školu oblikovao tvoj pristup sportu i kako sport utiče na tvoje školske dane?

Pa rekla bih da sam zahvaljujući srednjoj školi i sazrijevanju izgradila jaku želju i posvećenost ka sportu i disciplinovala me kako u mladosti tako i u sportu.

- Kako tvoji roditelji i prijatelji podržavaju tvoje sportske aktivnosti i školski napredak?

Najveća podrška su mi upravo roditelji, porodica i prijatelji.

- Kada ne treniraš ili učiš, kako voliš provoditi slobodno vrijeme sa svojim školskim drugovima?

Slobodno vrijeme uglavnom provodim vani u šetnji ili na piću sa društvom.

- Koje sportske uspjehe smatraš najvećim dostignućima u svojoj karijeri do sada?

Uspjeha je bilo mnogo, sa reprezentacijom smo odigrali nekoliko odličnih turnira i izdvojila bih pobjede protiv Slovačke i Kipra.

- Kako vidiš budućnost svoje sportske karijere i koje ciljeve postavljaš za sebe?

Ne želim da postavljam sebi visoke ciljeve sa fudbalom, ali svakako, svakim danom ću se sve više truditi i težiti ka daljem napretku i uspjesima.

- S obzirom na to da si maturant, kako planiraš da kombinuješ školovanje i sportsku karijeru u budućnosti?

Svakako da ću uz fudbal, veliku pažnju posvetiti i školovanju jer je to jedini ispravan put. O izboru smjera daljeg školovanja ću odlučiti u narednom periodu

- Da li postoje predrasude prema tome što si žensko, a ipak si se opredijelila za fudbal?

Ranije je postojalo više predrasuda, međutim, ženski fudbal postaje prihvatljiviji u društvu, tako da predrasuda ima sve manje.

Hana Kuč, IVgr

• Koliki je ponos biti evropska prvakinja u karateu?

Ponos je veliki, najveći. Biti na krovu Evrope je nešto što sanjam cijelog svog života, a taj san mi se ostvario, tako da sam veoma ponosna.

• Kako održavaš fizičku i mentalnu formu tokom intenzivnih priprema za velika takmičenja poput Evropskog prvenstva?

Pripreme su veoma naporne, u sali provodim od 6 do 8 sati dnevno. Moji treninzi se sastoje od fizičke, psihičke i taktičke spremnosti. Veoma su naporni, ali ja imam svoj cilj i ne pada mi ništa teško jer znam da ću uspjeti i ostvariti svaki svoj san i cilj.

• Da li imaš neke sportske rituale ili motivacione tehnike koje koristiš prije važnih mečeva?

Naravno da imam. Prije svakog izlaska na borilište prvo se pomolim, a ostali rituali su neka lična stvar i to ću zadržati za sebe jer mislim da sam jedinstvena u tome. A što se tiče motivacije, maksimalno sam motivisana i naravno svaka podrška znači.

Jovana Damjanović Šampionka Evrope

• Kako je tvoj tim, uključujući trenere i podršku porodice, doprinio tvom uspjehu na evropskom nivou?

U mom karate klubu Omladinac, svi dišemo kao jedno, od trenera pa do klupskog drugara. Mi se svi gledamo kao jedna sportska porodica. Tu smo uvijek jedni za druge u svakom trenutku što se tiče sportskih, a i privatnih stvari.

• Koliko je ovaj uspjeh uticao na tvoju motivaciju?

Stajati na najvećoj stepenici pobjedničkog postolja starog kontinenta, slušati svoju himnu znajući da si najbolji i da nosiš zlatnu medalju u svoj grad i svoju državu je više nego dovoljna motivacija za naredne uspjehe.

• Koji su tvoji dugoročni ciljevi u karateu i kako planiraš ostati na vrhu?

Ciljevi su mi uvijek najveći. Samo napornim radom i odricanjima znam da se može napredovati da bih ostvarila iste. Jedan od glavnih je osvajanje Svjetskog prvenstva kao i učesće na Olimpijadi.

• Da li ti je ikada palo na pamet da se boriš s tvrdoglavim vršnjacima pomoću karate tehnika pregovaranja?

Kao profesionalci ovog sporta, ne zloupotrebjavamo naše vještine!

Hana Kuč, IVgr

Vaterpolisti naše škole

Vaterpolo je utemeljen sredinom 19. vijeka u Velikoj Britaniji i jedan je od najstarijih timskih Olimpijskih sportova. U program Olimpijskih igara je uveden 1900. godine. U Crnoj Gori ima status najtrofejnijeg sporta. Peto učešće naše male zemlje na sljedećoj Olimpijadi u Parizu je podatak koji dovoljno govori sam za sebe.

U našem gradu već više od 100 godina egzistira PVK JADRAN. Jadran je klub bogate istorije i tradicije, čije pobjede slavimo svake godine. Za današnju reputaciju i status kluba moramo posebno da zahvalimo sportistima i trenerima koji nam donose sve više osvojenih medalja.

U avgustu 2023. godine kadetska (U17) vaterpolo reprezentacija Crne Gore, čiji su članovi učenici naše Škole: Vavić Aleksandar, Gojković Strahinja, Petrović Nikola, Stupar Danilo, Matijašević Tadija, Radanović Rajko, pobijedila je Italiju 11:7 i zauzela peto mjesto na Evropskom prvenstvu u Manisi (Turska). Tokom pripremnog perioda za ovo Evropsko prvenstvo, svoj doprinos ovom uspjehu dali su i Bilafer Nikola, Popović Petar, Mandić Aleksa, Radović Vuk, Bošković Miljan, takođe đaci naše Škole.

Mlade „ajkule“ su turnir završile sa četiri pobjede i tri poraza. Prije Italije, pobijedile su Hrvatsku u grupi (15:13), zatim Francusku u osmini finala (16:8) i Holandiju u polufinalu razigravanja za plasman od pete do osme pozicije (21:11).

Intervju sa povodom: Gojković Strahinja i Vavić Aleksandar
ŠTA VAS MOTIVIŠE DA SE BAVITE SPORTOM?

Prvenstveno porodica koja nas u tome podržava. Publika je isto veliki motivator tokom utakmica koji nam ne dozvoljava da odustanemo. Naravno i zadovoljenje sopstvenih ambicija, osvajanje medalja i ostvarivanje ciljeva.

KOJI SU VAŠI CILJEVI ZA 2024. GODINU?

Ovog jula se održava Svjetsko prvenstvo (U18) u Buenos Airesu (Argentina), dok u septembru slijedi Evropsko prvenstvo (U19) u Burgasu (Bugarska). Naši ciljevi su uvijek najviši i mi ćemo dati sve od sebe da ih ostvarimo. Međutim, za koliko će to biti dovoljno ostaje da se vidi, jer je konkurencija zaista kvalitetna u obje kategorije.

DA LI VAM POMAŽE ZNANJE STRANIH JEZIKA PRILIKOM BORAVKA U INOSTRANSTVU?

Da, a posebno engleski tokom davanja intervjuja i ostale komunikacije. Pored engleskog učimo i druge strane jezike kao što su njemački i italijanski, međutim njih manje upotrebljavamo u praksi.

KOJA DESTINACIJA U KOJOJ STE BORAVILI VAM SE NAJVIŠE DOPALA?

Svaka destinacija nosi svoju ljepotu, ali bismo posebno izdvojili Beograd i Atinu.

DA LI ŠKOLA PODRŽAVA VAŠE BAVLJENJE SPORTOM?

Naravno, jer bi se bez podrške škole bilo nemoguće baviti sportom na profesionalnom nivou. Pokušavamo da sve svoje školske obaveze ispunjavamo na vrijeme jer je obrazovanje veoma bitno za nas. Ukoliko moramo da odsustvujemo na neki duži period, profesori nam izađu u susret i pomažu da nadoknadimo gradivo i dobijemo zaslužene ocjene.

OPIŠITE VAŠ DNEVNI RASPORED TOKOM PRIPREMA

Buđenje u 05.30, doručak u 06.00, a zatim od 07.00 do 10.00 trening koji uključuje teretanu i plivanje. Poslije slijedi slobodno vrijeme i ručak. Nakon popodnevnog odmora imamo drugi trening koji počinje u 16.30 sati, a završava u 19.30 časova. Povečerje nam je u 22.30. Interesantno je spomenuti da nam je korišćenje

telefona dozvoljeno sat vremena dnevno, poslije večere.

KOJI JE VAŠ OMILJENI DIO TRENINGA?

Volimo svaki dio treninga jer smo svjesni da bez istog nema napretka i uspjeha. Ako moramo da biramo, izdvojili bismo taktiku i šutiranje.

KOGA BISTE IZDVOJILI OD TRENERA SA KOJIMA STE IMALI PRILIKU DA RADITE?

Imali smo priliku da radimo sa velikim brojem stručnjaka. Veoma smo zahvalni na znanju i iskustvu koje su nam prenijeli, a posebno bismo izdvojili profesionalan rad Vladimira Gojkovića, Miodraga Mirovića, Miljević Ekaterine, Andrića Filipa i Ćirović Milana.

P.S. Dok pišem ove redove, Petar Popović nastavlja svoju vaterpolo karijeru u španskom klubu „Mataro CN“ iz Barcelone.

Faina Driaeva, Iltu

Školski časopis „Iskra“ želi našim dragim učenicima mnogo uspjeha i sreće na obrazovnom i sportskom planu.

Živi i zdravi!

Film „Živi i zdravi“, reditelja i scenariste Ivana Marinovića, sniman je na brojnim lokacijama Herceg Novog, Portonovog i Luštice. Prvi put je na velikom platnu prikazan 12. novembra 2023. godine na Filmskom festivalu „Black Nights“ u Talinu. Pretpremijera u Herceg Novom održana je u Dvorani park 30. januara ove godine. Naši učenici su imali priliku da budu statisti i da se na zanimljiv način upoznaju sa svijetom filma. O tome kako je bilo na setu i među našim poznatim glumcima, pričao nam je Dimitrije Živanović, učenik trećeg razreda turističke škole, koji je igrao ulogu mlađeg brata glavne glumice.

- Snimanje filma započeto je prije dvije godine. Kako si saznao za film i odlučio da se prijaviš? Kakav je bio proces same audicije?

Sznao sam preko medija. Upoznao sam Jelenu Kvaščev, koja je organizator kastinga za statiste, a i za manje uloge u filmovima i ona me je obavještavala. Poslije škole, svratio sam s društvom u Dvoranu Park da se slikam za kasting i nisam očekivao nikakav odgovor. Poslije nekoliko dana sam dobio poziv od asistenta režije, Matije Gluščeva, da dođem u Institut za audiciju za ulogu u filmu. On mi je dao da pročitam repliku

koja je napisana za ulogu mlađeg brata, odnosno da je odglumim. Nakon audicije, poslao mi je poruku da sam dobio tu ulogu.

- Koliko dugo je trajalo snimanje i kako si se osjećao na setu?

Snimanje filma je trajalo mjesec dana, a ja sam imao 10 snimajućih dana, od toga 3 dana u Herceg Novom, a ostalih 7 na Luštici. Na setu je bilo veoma zanimljivo jer sam prvi put u životu doživio ovo iskustvo. Tom prilikom sam upoznao veliki broj umjetnika koji se nalaze ispred i iza kamera. Cijelo iskustvo je bilo fantastično i zaista ga

nikad neću zaboraviti.

- Da li ti je bilo teško uskladiti školu i snimanje?

Snimali smo uglavnom vikendima, pa nisam mnogo propustio u školi, a i samo snimanje je započeto pred kraj školske godine, pa mi nije bilo teško ispratiti sve obaveze.

- Šta pamiš kao najljepši trenutak?

Sav proces snimanja je bilo divno iskustvo. Bilo je mnogo lijepih trenutaka, ali bih izdvojio upoznavanje glumaca i reditelja filma, boravak na Luštici i druženje sa cijelom filmskom ekipom, koja me je prihvatila kao da sam zaista jedan od njih. Najljepši trenutak je bio nakon snimanja, pretpremijera u Herceg Novom i premijera u Beogradu.

- Da li planiraš da se baviš glumom u budućnosti?

Od kastinga, preko učešća u filmu, sve do prisustva na premijerama, zainteresovao sam se za glumu. Uživam da gledam filmove, a treći sam razred, što znači da se približilo vrijeme kad treba da odlučim šta dalje. Gluma je definitivno jedna od opcija koje razmatram.

- Imaš li neki savjet za svoje vršnjake koji bi željeli da se oprobaju u glumačkom svijetu?

Nisam glumac još uvijek, ali mi je ovo iskustvo mnogo značilo u životu i data mi je prilika da se oprobam u glumačkom svijetu. Savjet koji bih dao vršnjacima: **Budi svoj, oprobaj sreću, prati svoje snove i prijavi se na kastinge.**

Sofija Vujičić, IIIb

„Mladost, to je bogatstvo i kraljevanje, to je čar tjelesne ljepote i duhovne svježine, ljepota fizičke snage, beskonačnost nadanja, raskoš u planovima, od kojih je svaki ogroman i bezmjeran i od kojih svaki izgleda vjerovatan i kad je nemoguć. Mladost, to su radosti prečeste i prenagle; svi izbori optimizma otvoreni, a san stavljen iznad istine i ljubav iznad života.“

ЕКСКУРЗИЈА

